

Pusztai

MINDENKI AGGÓDIK VALAMIÉRT...

Pusztai Pál rajza

VÁLASSZUNK PÁLYÁT!

Fülöp György rajzai

ELFOGULTSÁG

– Nézd, a fiadnak az űrhajózáshoz van tehetsége!

NEHÉZ ESET

– Mit csináljak, a gyerek nem akar szellemi pályára menni...

FELISMERÉS

– Mi szeretnél lenni, kisfiam?
– Emlős. Azt mondják, annak van jövője...

CSELES PÁLYAVÁLASZTÓ

– Miért erőltette a lányát egyetemre, amikor nem szeret tanulni?
– Ez igaz, viszont ott foghat magának diplomás férjet.

minden ÁRT

Nagy érdeklődéssel olvastam, hogy finn tudósok szerint a tej és a vaj okozza a szívkoszorúér-betegségeket. Ezzel körülbelül teljessé vált a kör, hiszen csak nemrég olvastam egy angol orvosi szakírónak, Mr. Colin Byrne-nek cikkét arról, hogy milyen súlyos betegségeket okoz a kenyér, a cukor, a méz, a marhahús, a nyers főzelékek, a dió, s általában minden, amit az ember elfogyaszt. A népszerű orvosi cikkek jóvoltából az egyszerű emberek százmillióinak bőségesen van alkalma megőrülni a félelemtől, s azzal az érzéssel harapni bele egy szelet vajaskenyérbe, hogy mégiscsak jó volt megírni azt a búcsúlevelet.

Ugyanakkor sajnálattal vagyok kénytelen megállapítani, hogy a különféle ártalmak felsorolása mégsem teljes. Az orvosi szakírók megfeledkeztek egy egész sor káros szokásról, amelyek könnyen végzetessé válhatnak. Mint például:

Kalapviselés. Ha az ember kalapot visel, szeles időben a szél lefújhatja az ember fejéről a kalapot, és messze elsodorhatja. Ha az ember utánaszalad a kalapnak, könnyen elcsúszhat, és súlyos csonttörésen kívül még agyrázkódást is szenvedhet, s esetleg a kalapját sem sikerült megtalálnia.

Cipőviselés. Ha az ember nem húz cipőt, rendszerint otthon marad. Cipőben azonban könnyen olyan helyre mehet, ahol vírusos fertőzést kaphat.

Tévé-nézés. Előfordulhat, hogy a műsor unalmas, az ember elalszik a széken, majd álmában lefordul a székről, és súlyos zúzódásokat szenved.

Eseménytelen életmód. Az embert megöli az unalom.

Viccek hallgatása. Az ember halálranevetheti magát.

Ablak. Ki lehet esni rajta.

Kalauz nélküli villamos. A bűntudat az őrületbe kergeti az embert.

Vízivás. Melegágya a cigányútnak, amely súlyos köhögési rohammal jár.

Alvás. Rosszat álmodhat az ember. Például azt, hogy ő Danton, és lefejezik. Mire felébred, már késő.

Pihenés. Végzetesen elpuhítja a szervezetet.

Tevékenység. Aggasztóan elhasználja a szervezetet.

Gyávaság. A folyamatos rettegés üldözési mániát fejleszt ki az idegrendszerben.

Bátorság. Veszélyekbe sodorja az embert. Elég csak fejest ugrani a zajló Dunába, s már kész a szövődmény.

Napozás. Hőgutát fejleszt ki a szervezetben.

Hűsölés. A szervezeten elhatalmasodik a D-vitaminhiány.

Telefonálás. Hallási és egyensúlyzavarokra vezet.

Regényírás. Visszautasítási komplexumot fejleszt ki.

Fejcsóválás. Porckorongsérv.

Versolvasás. Skizofrénia.

Azt hiszem, a fenti néhány példával némi képet adtam arról, hogy milyen sokféle veszélyes tevékenységet folytat az ember. A kép persze egyoldalú. Vannak ugyanis biztató jelenségek is. Ilyen például a tüdőgyulladás. Abból ugyanis ki lehet gyógyulni.

Feleki László

Az idő pénz

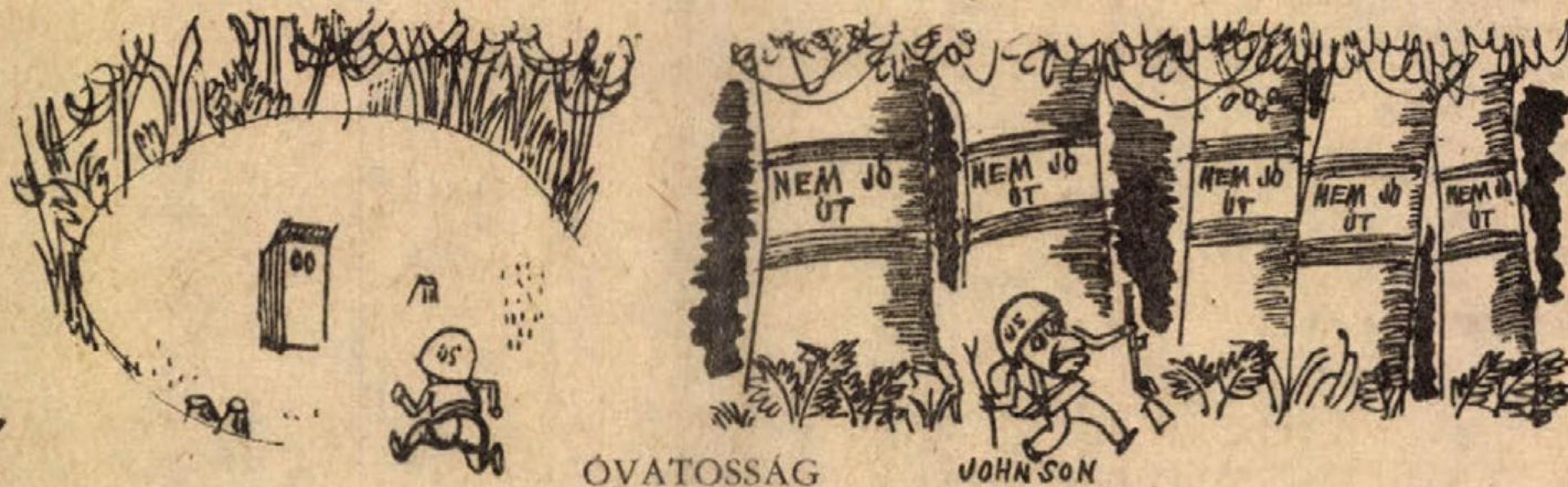

– Ne keresgéljünk ebben a hidegben! Inkább rendeljük meg újra...

A VIETNAMI DZSUNGELBAN

MINDEN BOKOR GYANÚS

ÓVATOSSÁG

. . . HOGY FŰ SE NŐJJÖN

Szűr-Szabó József rajza

egyoldalú érdeklődés

– Láttad a filmet?

– Láttam. Emlékszel arra a jelenetre?

– Melyikre gondolsz?

– Tudod, amikor a pasas már a lépcsőházban kezdi vetkőztetni a nőt... Apuskám, az a nő! *(Összecsapja a tenyerét, majd lehunyt szemmel ájtatos képet vág.)* Az a nő! *(Balra, jobbra ingatja a fejét.)* Mmmmmmm! S arra emlékszel, amikor az előszobában... *(Kuncog.)* Emlékszel? *(Vigyorogva.)* Először nem is ismertem ki magamat... *(Nagy sóhaj.)* Apuskám!!!

– És mit szólsz, milyen remekül játszott a férfi anyja? Tudod, aki megmenti a gyerekeket, amikor megmozdul a föld...

– Megmozdul a föld? Érdekes, erre nem emlékszem. Ez mikor volt? Az előszobai jelenet előtt vagy után? Igen, igen valami dereng bennem. *(Kifejezéstelen arcot vág, majd hirtelen lelkesedni kezd.)* Az a nő! Apuskám!! *(Nagyot szív a levegőből, majd így szól:)* Mmmmmm!

– Nem emlékszel a földrengésre? De hiszen akkor volt a tüntetés, akkor jött rá a férfi, hogy a barátja elárulta őket a kopóknak...

– Micsoda melle volt!

– Kinek?

– A nőnek... A pasas már a lépcsőházban vetkőztette... Nem emlékszel? Pulóver volt a nőn, és alatta semmi... *(Felcsillan a szeme, nevet, a fejét csóválja.)* Semmi? Nekem legyen mondva! Apuskám!! *(A visszaemlékezés elködösíti a tekintetét.)*

– Nekem tetszett az a rész is, amikor...

– A lépcsőházban kezdi vetkőztetni a nőt...

– ... amikor a hajó elindul, és az apát sebesülten utána úszik...

– Az apád, mondtam magamban, te aztán érted a csíziót... És az a nő! Az nem igaz!! *(Magába roskadva, halkan.)* Az nem igaz...

– Na és a tűzvész?

– Milyen tűzvész?

– Láttad a filmet vagy nem láttad?

– Persze hogy láttam... Az az előszobai jelenet máig se ment ki a fejemből... *(Szája a füléig húzódik.)*

– Akkor emlékezned kell a tűzvészre is... Tudod, amikor a bolond nagynéni megszökik a gengszterektől...

– Ilyen részletesen már nem emlékszem... De az az előszobai jelenet! Hogy ott mi volt! Arra emlékszem... *(A tekintete ismét elhomályosodik.)* Em... lék... szem...

– Akkor emlékezned kell arra is, hogy mi történt utána. A férfi feladja magát a rendőrségen.

– Érdekes, erre nem emlékszem... Mondjál még valamit...

– A nő visszamegy az alkoholista férjéhez...

– Alkoholista férj? Biztos, hogy ugyanarról a filmről beszélünk?

– Biztos. A nő azonban nem bírja ki sokáig a férje mellett, és a tájfun kellős közepén elindul a szerelméhez, akit időközben kiengedtek a rendőrségről...

– Tájfun? Te, ez egy másik film volt.

– Elindul a tájfunban, nagy nehezen odavergődik a férfi házához, bekopog az ajtaján...

– *(Nagyot üvölt.)* Tudom már! A férfi vetkőztetni kezdi a nőt. Mindenre pontosan emlékszem! A pulóver alatt nincs semmi... *(Felnevet.)* Semmi? Höhö! *(Ide-oda ingatja a fejét.)* Apuskám!... Az a nő! Az a nő!!!

Mikes György

Szürke nap

– Rémes! Se autó-, se lottó-, se nyereményhúzás.

Aki akar, reklamálhat...

LEVÉL az áthelyezésről

Osztályvezető Elvtárs!

A vidéki kisvárosban ön hajtotta végre hivatalból azt a fegyelmi határozatot, amely a felügyelete alá tartozó nevelőintézet egyik pedagógusát áthelyezésre ítélte. A pedagógus felesége ugyanannál az intézetnél dolgozott, kézenfekvőnek látszott tehát az a pedagógusoknál szokásos megoldás, hogy a feleséget is odahelyezzék át, ahova a férj kerül.

Ön azonban úgy döntött, hogy a férjet messze a kisvárostól, Harcsaterepes pusztára helyezi, de a feleséget nem helyezi sehová. Egyoldalú bejelentés alapján ugyanis, vizsgálat nélkül, ön már eleve úgy döntött, hogy a feleséget fegyelmileg el fogják bocsátani, holott erre alapos indok nincsen.

Miután ön a pedagógus család életét ily módon elrendezte, rendkívül csodálkozott azon, hogy a makacs pedagógus az áthelyezést nem fogadta el. Ehelyett február elsejével lemondott állásáról, és úgy döntött, hogy bányába megy dolgozni, amit ön nagy megelégedéssel vett tudomásul. De pedagógusunk nem tudta elhatározását megvalósítani, mert a fegyelmi eljárás gyötrelmeinek következményeként súlyos idegkimerüléssel betegállományba került, több mint tíz kilót fogyott, minden tagja reszket, könnyei pillanatonként kibuggyannak, és így tovább...

Én nagyon megértem az ön intencióit.

Ez a pedagógus, egyszer már hosszú ideig járási művelődési osztályvezető is volt, jól megállta a helyét, és ön bizonyára úgy gondolta, hogy megállja majd a helyét a bányában is, és

több szenet termel a népgazdaságnak, mintha pedagógus maradna.

Ez a pedagógus megkapta „Az oktatásügy kiváló dolgozója" kitüntetést, és ön bizonyára úgy gondolta, hogy a bányában megszerzi majd mellé „A bányászat kiváló dolgozója" kitüntetést is, amivel csak öregbíteni fogja a pedagógus társadalom jó hírnevét.

Ez a pedagógus munkássága során elnyerte „A kiváló úttörő" jelvényt, és ön bizonyára úgy gondolta, hogy a bányában rövidesen elnyeri majd „A kiváló széntörő" jelvényt is, ami ugyancsak a pedagógusok lelkes és áldozatos munkájára veti majd a dicsőség fényét.

Ez a pedagógus az elmúlt időben tizenkétszer részesült pénzjutalomban vagy rendkívüli előléptetésben, és ön bizonyára úgy gondolta, hogy a bányában még több pénzjutalomban részesül majd, mert ott köztudomásúan magasabbak a prémiumok, és soronkívül előléptetik majd lőmesterré, esetleg talán még fővájárrá is.

A minisztérium azonban mindezt nem érti meg, mert a minisztérium Pesten él, és az istennek sem hiszi el, hogy pedagógusból lesz a legjobb bányász. A minisztérium azt mondja, hogy ez a pedagógus valóban elkövetett olyan hibát, amiért áthelyezés jár, de a feleségével együtt továbbra is maradjon pedagógus, és kerüljön el az ön felügyeleti köréből, ha már ennyire nem értik meg egymást: ön a pedagógust, a pedagógus pedig önt.

A minisztérium azt sem tudja megérteni, hogy milyen fontos a munkaerők helyes átirányítása, és az ön módszerével játszva meg lehetne oldani szénbányászatunk munkaerő gondjait. Játszva, ahogy ön játszott a pedagógus házaspárral a kis városkától Harcsaterepes pusztáig.

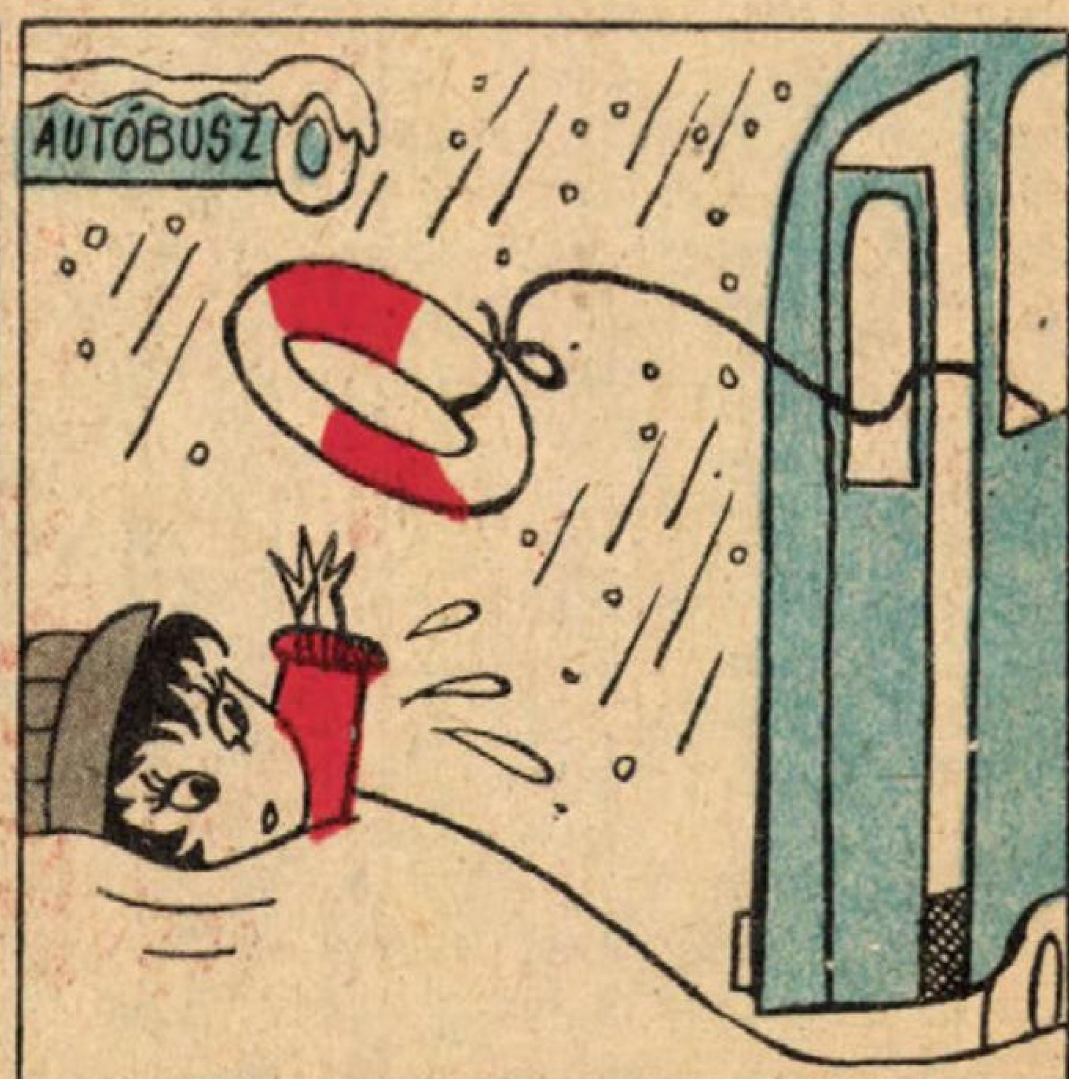
Földes György

Jucika és a jól felszerelt busz

Pusztai Pál rajza

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Povács hazaérkezik Budapestről. Másnap magas láza van és orvost hívat. Az orvos megállapítja, hogy influenzás, és tíz napon át kezeli, míg végre Povács felkelhet. Pár nap múlva találkoznak az utcán, és így szól az orvos:

– Povács úr, maga tartozik nekem öt vizit árával, hisz a privát betegem volt.

– Ellenkezőleg – mondja Povács –, a doktor úr tartozik nekem.

– Miért?

– Mert az egész falu tőlem kapta meg a betegséget.

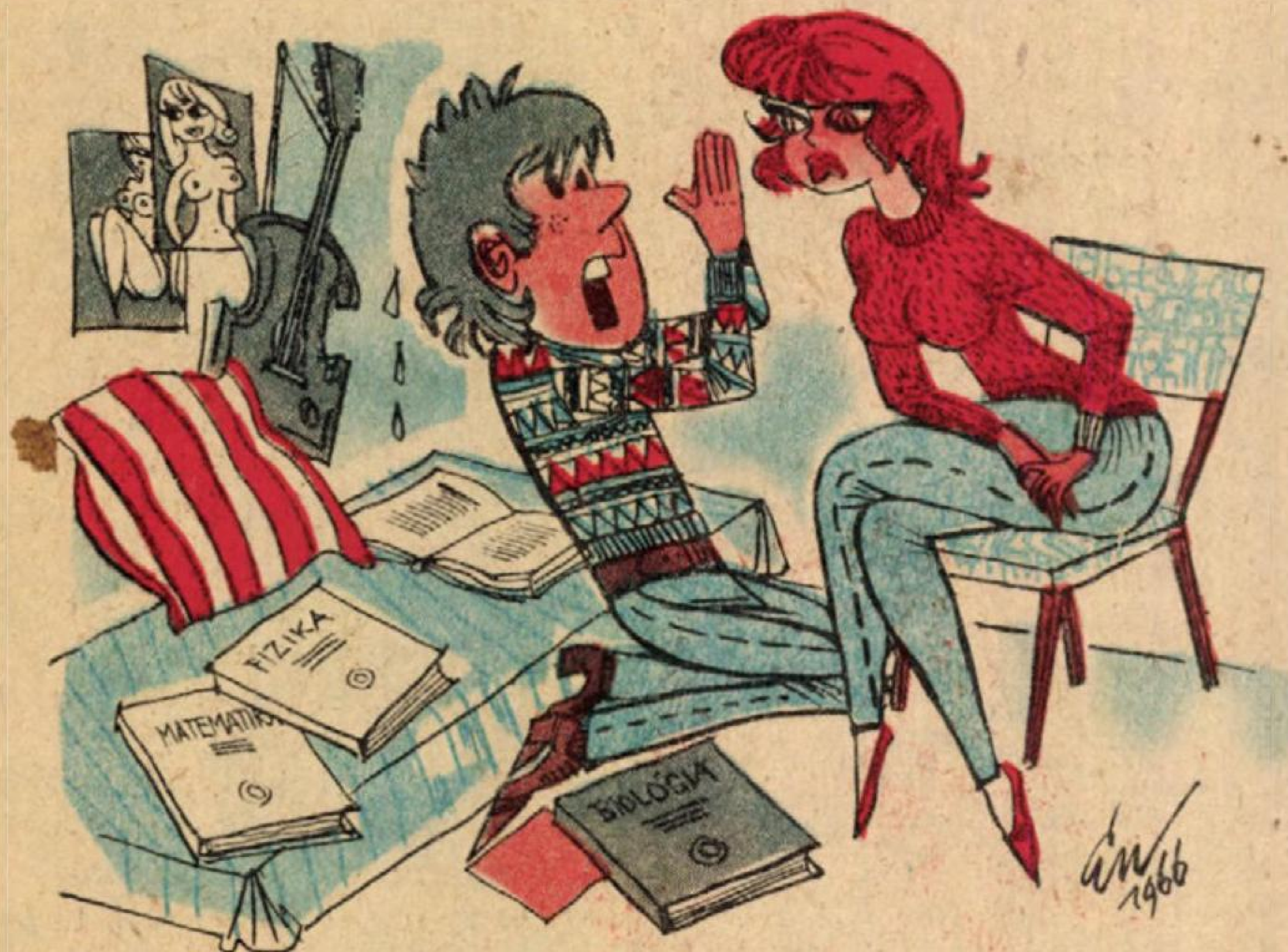
Óvatos tudomány

Várnai György rajza

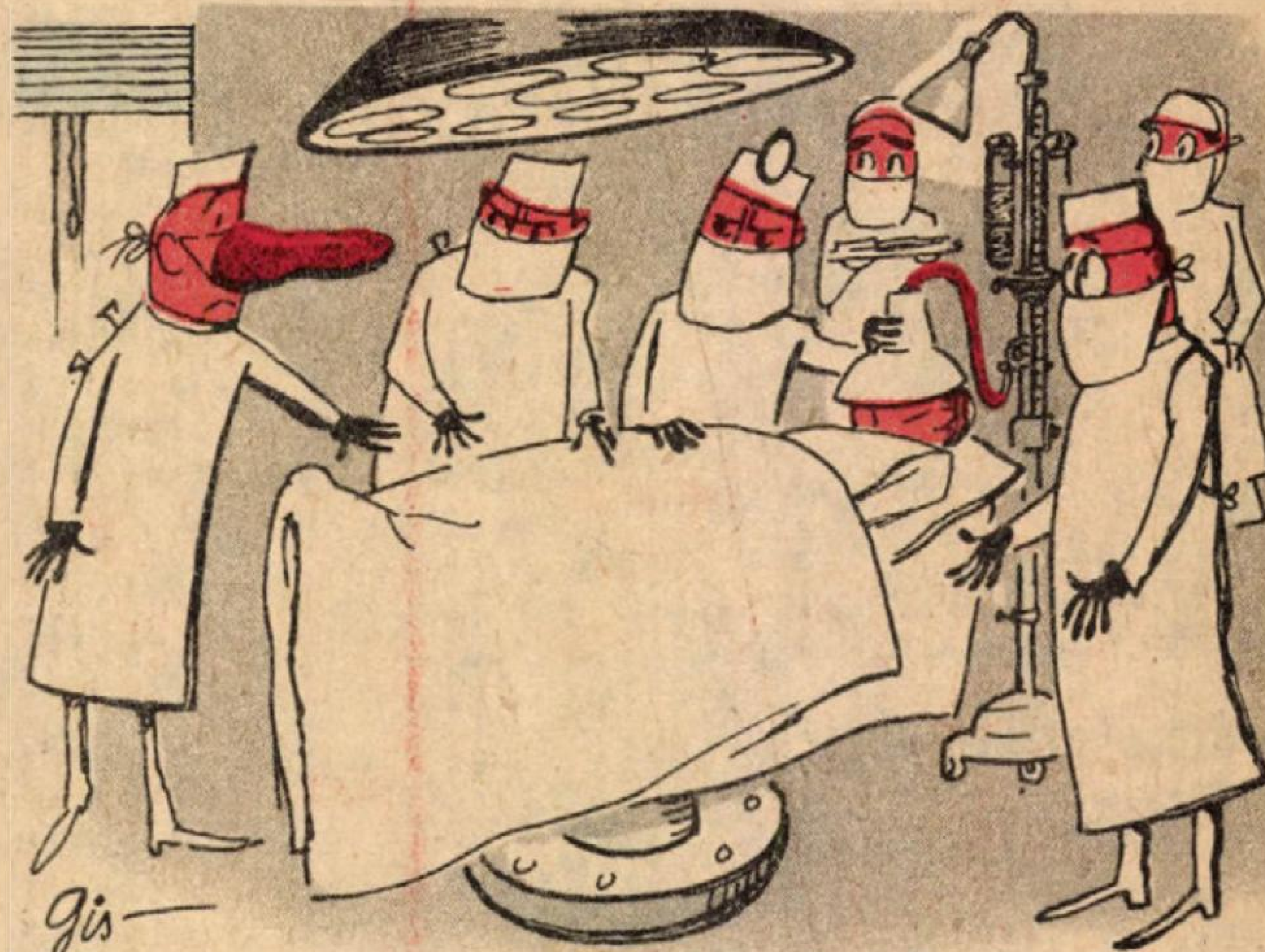
– Van olyan nézet, amely szerint Ausztrália az Indiai-óceán és a Csendes-óceán között terül el . . .

Lebukás

– Aztán el ne áruld a haveroknak, hogy komolyan tanulok . . .

Farsang idején

DARABCÍMEK

Ugyancsak próbára teszik a színházba járó közönséget a szinte kimondhatatlan darabcímek. Ha valaki jegyet vált Peter Weiss nagy sikerű drámájához, így szól be a pénztárablakon:

– Kérek két jó jegyet JEAN PAUL MARAT ÜLDÖZTETÉSÉHEZ ÉS MEGGYILKOLÁSÁHOZ, AHOGY A CHARENTONI ELMEGYÓGYINTÉZET SZÍNJÁTSZÓI ELŐADJÁK DE SADE ÚR BETANÍTÁSÁBAN.

Nem lenne egyszerűbb így:

– Adjon két jó beugrót a Weiss Petihez.

Mivel divatmajmolásban nem vagyunk elmaradottak, számíthatunk rá, hogy a trójai nőket így hirdetik:

HEKABÉ, A PORIG SÚJTOTT KIRÁLYNÉ VERGŐDÉSE NYÍLT SZÍNPADON, AHOGY EURIPIDÉSZ ELKÉPZELTE, JEAN PAUL SARTRE ÁTKÖLTÖTTE, MINEKUTÁN ILLYÉS GYULA HONI NYELVRE ALKALMAZTA, AHOGY A VÍGSZÍNHÁZ ELŐADJA, DE VÁMOS ÚR BETANÍTÁSÁBAN.

A My fair Lady – a plakátok szerint – magyarul annyit jelent, hogy: My fair Lady. A megmagyarázó, hosszú cím, kifejezőbb lenne:

HIGGINS ÁMOKFUTÁSA ELIZÁÉRT, AHOGY EZT G. B. SHAW ÚR KITALÁLTA, FREDERICK LOEWE LEÖNTÖTTE MUZSIKÁVAL, AZ OPERETTSZÍNHÁZ ELŐADÁSÁBAN, VISZONT DRÁMAI SZÍNJÁTSZÓK SEGÍTSÉGÉVEL, DE MIÉRT?!

A Csárdáskirálynő címe is hatásosabb volna így:

SZILVIA ZENÉS ÜLDÖZTETÉSE CILIKE ÁLTAL, MIUTÁN AZ AGG ORFEUMCSILLAG NEM ENGEDI FIÁT, AKI ZABIBÁRÓ, FRIGYRE LÉPNI AZ IFJÚ KONZUMNŐVEL, EZÉRT EDVIN KIVÁRJA, AMÍG ARÁJA ASZALTSZILVA LESZ, AHOGY A HÁRS-HEGYI ELMEMŰVEK ÁPONCAI ELŐADJÁK, DE A FŐORVOS ÚR BETANÍTÁSÁBAN.

Félő, hogy ha általánossá válik a maratoni darabcímek hobbyja, nemely szerző már a címben kiírja magát, így nem marad ötlete a darabjához.

Mivel a mondanivalót mégiscsak a színpadtól igényeljük – koccintsunk a rövid című darabok sikerére:

– EX!

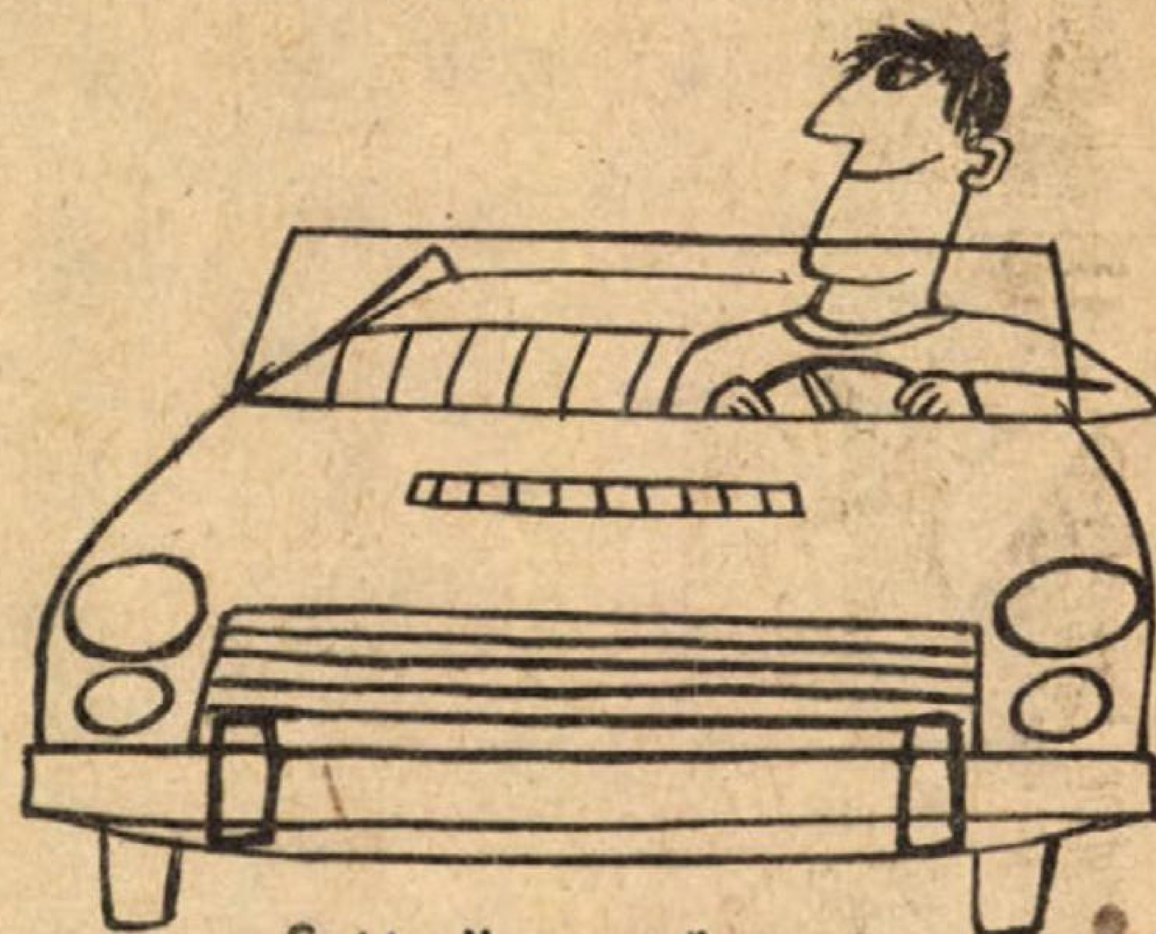
Halász Rudolf

Különféle kedvtelések

Várnai György rajza

rádióamatőr

fotoamatőr

futballamatőr

(Szín: a főváros egyik mellékutcája. Anni 28, Irén 30 éves, csinos nő.)

ANNI *(odalép Irén mellé)*: Bocsásson meg a zavarásért, engedje meg, hogy bemutatkozzam: majdnem Stelpőczi Béláné vagyok.

IRÉN: Mi az, hogy majdnem?

ANNI: Ugyanis Bélával jelenleg közös háztartásban élünk, de megígérte, ha egyáltalán megnősül, csak engem vesz el feleségül.

IRÉN: Miben állhatok rendelkezésére? Egyébként Béla munkatársnője vagyok. Irén.

ANNI: Nem kell bemutatkoznia. Béla otthon nagyon sokat mesélt magáról, elmondta, milyen összeférhetetlen a természete. Intrikál Béla ellen, és olyan légkört teremtett a szobában, melyben lehetetlen a nyugodt, fegyelmezett munka.

IRÉN: Én másképp látom a helyzetet. Béla mindennap elmondja nekem, hogy a vállalatnál oázis a mi szobánk. Boldog, amikor reggel megszabadul magától, és bejöhet a hivatalba. Itt békét, nyugalmat talál...

ANNI: Ha olvasná, milyen szerelmes leveleket hagy mindig a konyhaasztalon, és milyen szenvedélyes csókkal búcsúzik tőlem...

IRÉN: Mikor beérkezik a munkahelyére, kezet szorít velem, de ebben a kézfogásban szenvedély és vallomás van.

ANNI: Vegye tudomásul, Béla a múltkor a villamosmegállótól jött vissza, hogy a fülembe súgja: Szeretlek!

IRÉN *(fölényesen)*: Ez is valami? A legnagyobb hó végi hajrá idején is japán szerelmes verseket szaval nekem.

ANNI: Én mosok, vasalok rá.

IRÉN: Én letagadom, ha kellemetlen helyről keresik telefonon.

ANNI: Amikor beteg volt, borogatással hűsítettem a homlokát, és virrasztottam mellette.

IRÉN: Mikor egészséges volt, elintéztem, hogy beteget jelenthessen. A táppénz miatt.

ANNI: Bélának otthonra van szüksége, ahol megpihenhet.

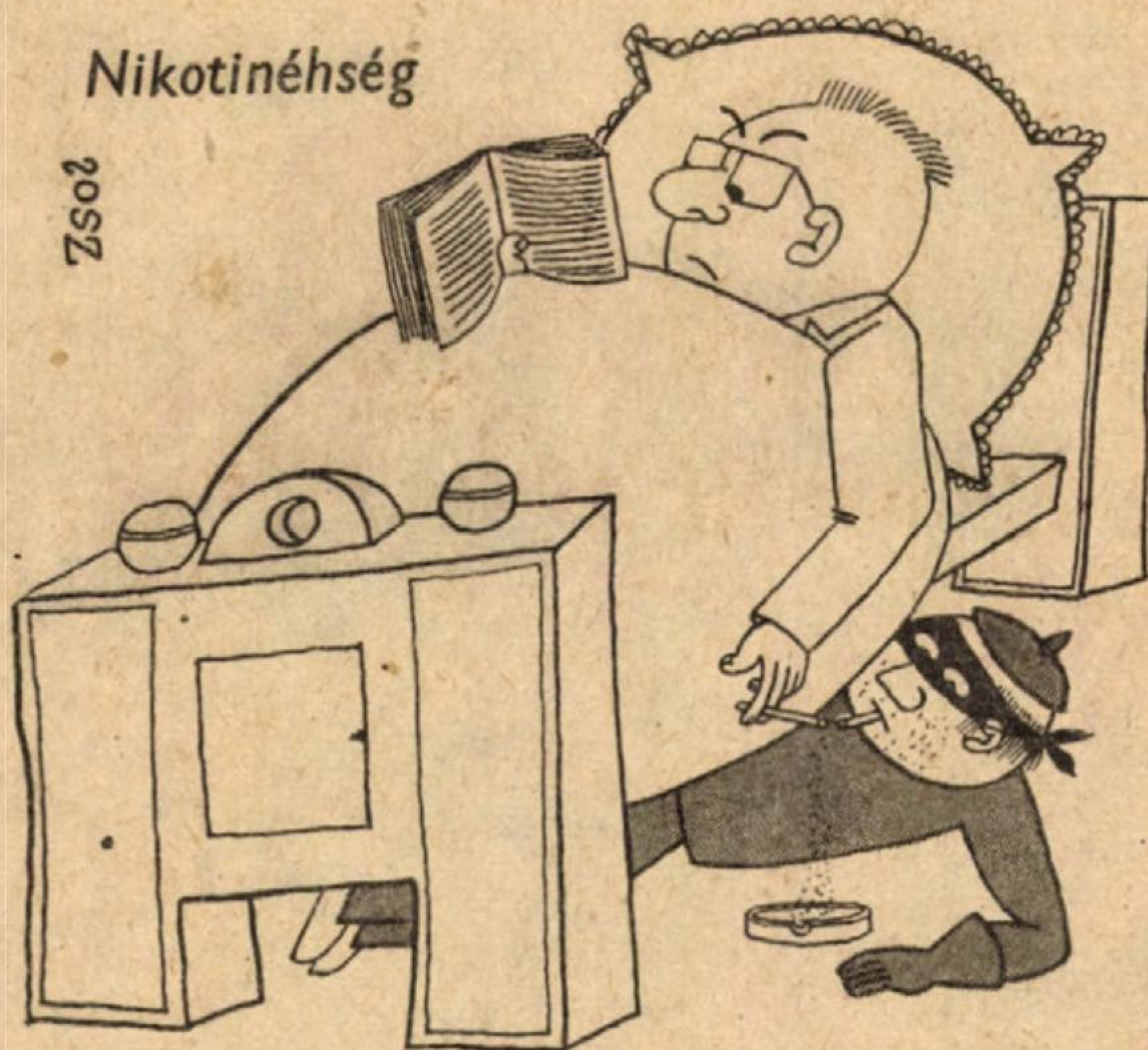
IRÉN: Bélának munkahelyre van szüksége, ahol megpihenhet.

ANNI *(rosszkedvűen)*: Egyébként csak azért jöttem, hogy közöljem: legyenek boldogok. Béla azt mondta, hogy nem bírja ezt a kettős életet, az alakoskodást. Én kiadom az útját!

IRÉN *(keserűen)*: Én kívánok maguknak boldogságot. Béla közölte velem, hogy nem bírja ezt a kettős életet. És ne haragudjak rá, de mindig szeretettel fog rám gondolni.

MINDKETTEN *(dühös felháborodással)*: A gazember! Ennek van valakije! Ilyenek a férfiak!

Galambos Szilveszter

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

CSAK ÉN VAGYOK A VÉTKES?

Január 19-én a Szent István körúti postán szabályosan és pontosan befizettem a saját telefonszámlámat és még egy másikat. Ezzel szemben február 3-án, az éjszakai órákban, azt vettük észre, hogy mindkét telefon elnémult. Jóhiszemű biztonságomban csak arra gondolhattam, hogy a készülékekben valami meghibásodott, és ezt be is jelentettem. De a telefon néma maradt. Délfelé pedig egy előző napról keltezett nyomtatott és szigorú kártyán arról értesítettek, hogy a távbeszélőszabályzat szerint nem fizetés miatt rendelkeztek a készülék leszerelésére. Nyilvánvalóan itt valami tévedés volt. Többrendbeli telefonköltségek és talpkoptatásos utánjárás árán ez ki is derült.

Mindig jobban szeretem, ha mások tévednek – és nem én. Súlyos kifogásom csak az az egy, hogy az intézkedés minden előzetes figyelmeztetés nélkül történt. Ítélet, büntetés, végrehajtás egyszerre!! Az igazolásnak, a magyarázatnak, a védekezésnek minden lehetősége nélkül. Feltevés tehát, hogy a posta nem hibázhat, a Díjbeszedő Hivatal nem tévedhet, csak én, a könnyelmű, hanyag ügyfél lehetek a vétkes.

Telefonon vagy írásban közölhetné a t. Távbeszélő Hivatal, hogy a nem fizető előfizető telefonját ki akarja kapcsolni. Akkor kiderülne a tévedés is.

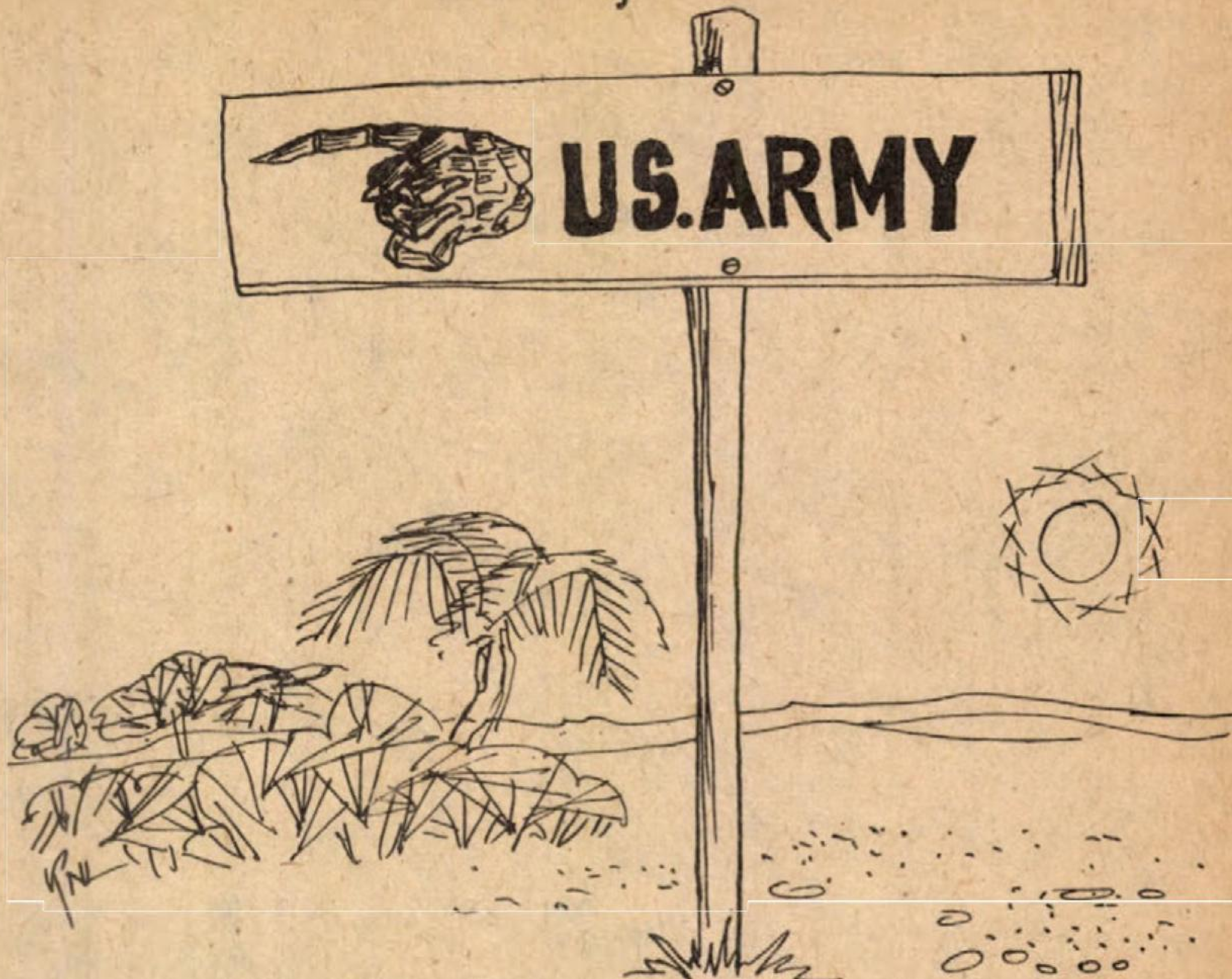
Ennyi előzékenység járna még a telefonelőfizetőnek is!

B. L.

Pesti boszorkány

Dél-vietnami jelzőtábla

KEDVES LUDAS!

Barátom kis unokájával, Évikével, aki most hatodikba jár, „földrajzost" játszottunk.

– Mi a fővárosa Hollandiának? – kérdeztem tőle.

– Hága! – vágta rá.

– Biztos vagy benne? Én úgy tudom: Amszterdam!

Erre aztán fogadást kötöttünk, „döntőbíróul" Évike tankönyvét fogadva el. Abban, meglepetésemre, az állott, hogy Hága a főváros. Nem nyugodtam bele. Megnéztem a új lexikont, több hazai térképet, s miután megnyugtató választ ezek sem adtak, a holland nagykövetséghez fordultam kérdéssel. Hamarosan meg is kaptam tőlük a választ, amelyben ez állott: „Hollandia hivatalos fővárosa: Amszterdam. Hága nagyon fontos szerepet tölt be, tekintettel arra, hogy a kormány, a közigazgatási szervek és a minisztériumok székhelye. Fővárosnak azonban nem tekinthető."

Ajánlom mindezeket tankönyvszerkesztőink figyelmébe!

Z. Gy.
Bp., VII., Barcsay u.

Érdeklődéssel olvasgattam az Újpesti Cérnagyár Lánchíd márkájú termékének címkéjén feltüntetett adatok között, hogy 500 yard = 475 méter. Miután középiskolai tanulmányaim során, emlékezetem szerint, úgy tanultam, hogy egy yard 91,4 centiméter, tehát 500 yard csupán 457 méterrel egyenlő, az alábbi kérdésekre szeretnék választ kapni:

1. A köztudomásúan konzervatív Anglia talán megváltoztatta titokban a yard hosszúságát, és ezen titokról csak az Újpesti Cérnagyárat értesítette?

2. S ha mégsem változott a méretarány: menynyi cérna van az orsón? Ötszáz yard vagy 475 méter?

M. T.
Bp., VII., Wesselényi u.

Nem vagyok műszaki ember, de egyszerű könyvelő létemre is tudom, hogy ívfény az elektromos hegesztésnél keletkezik. Mindez akkor jutott eszembe, amikor a Képes Újság 7. számának „Ívfényben..." aláírású címlap-képét nézegettem, amely, véleményem szerint, lánghegesztést vagy autogén-vágást ábrázol. A fényképészeknek is illene már egy kis jártasságra szert tenni a technika világában!

J. A.
Nádasladány

A Figyelőben olvastam: „A Német Demokratikus Köztársaság hajóépítő ipara 1965-ben minden órában egy komplettül felszerelt új hajót készített el. Az NDK 12 hajógyárában összesen 243 hajót építettek..." Hogyan, hát az NDK-ban csak 243 órából áll egy esztendő? Ez alig valamivel több a mesebeli három napnál!

M. E.
Pécs

A Magyar Nemzet „Óbudai legenda..." című cikkében ez áll leírva: „Kun László király korában, a XV. században, Kézai Simon... a catalaunumi ütközet drámai napját éleszti fel..." Hatvan évvel ezelőtt szerzett iskolai ismereteim birtokában közlöm, hogy Kun László és az ő krónikaíró udvari papja, Kézai Simon is a XIII. században élt. Hogy a XV. században éltek volna, az csak afféle óbudai „legenda" lehet...

G. N.
Bp., XIV., Nyisztor u.

A Népszava február 10-i számában olvastam, hogy „Turkméniában megkezdték a hagyma, káposzta és zöldségfélék vetését." Vetni a búzát, rozsot, kölest szokták. A hagymát duggatják, a káposztát palántálják, a zöldségféléket veteményezik. Legalábbis erre mifelénk így van. Lehet, hogy a Népszava háza táján másként csinálják!

G. I.
Bölcske, András-puszta

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

BONYHÁDI ZENEBONA

Nem akarok nagy zenebonát csapni a bonyhádi zeneiskola ügye körül, de egy és más nagyon a toll hegyére kívánkozik ezzel kapcsolatosan.

Az illetékesek szó szerint értelmezve azt, hogy ez kihelyezett tagozat — egyik-másik tagozatát kihelyezték a művelődési otthon udvarának legtávolabbi zugában meghúzódó kis kulipintyókba. Ezt a helyet esős, olvadásos időszakokban — a nagy sáróperenciákon keresztül — még megközelíteni is művészet. (Igaz, ide művészetkedvelő gyerekek járnak!)

A „tantermek" annyira picurkák, hogy a tanáron, a hangszereken s a legszükségesebb bútordarabon kívül 1—2 gyerek alig fér el bennük. (Annyira azért nem kicsik, hogy egy falitáblának ne jutna hely — de erre már nem terjed ki a figyelem és a gondosság.) Szolfézsórákon viszont 8—10—12 növendéket kell egy-egy ilyen kuckóba bezsúfolni. Ilyenkor talán még a kályha tetején is ül egykét gyerek. (Nyugodtan ráülhetnek! Ahogy azokat fűtik!)

Akármilyen kicsik, szurtosak és hidegek ezek a kamrácskák — a semminél mégis jobbak. De az is előfordult már, hogy más célokra vették igénybe a helyiségeket, és a zeneiskolások „hontalanokká" váltak.

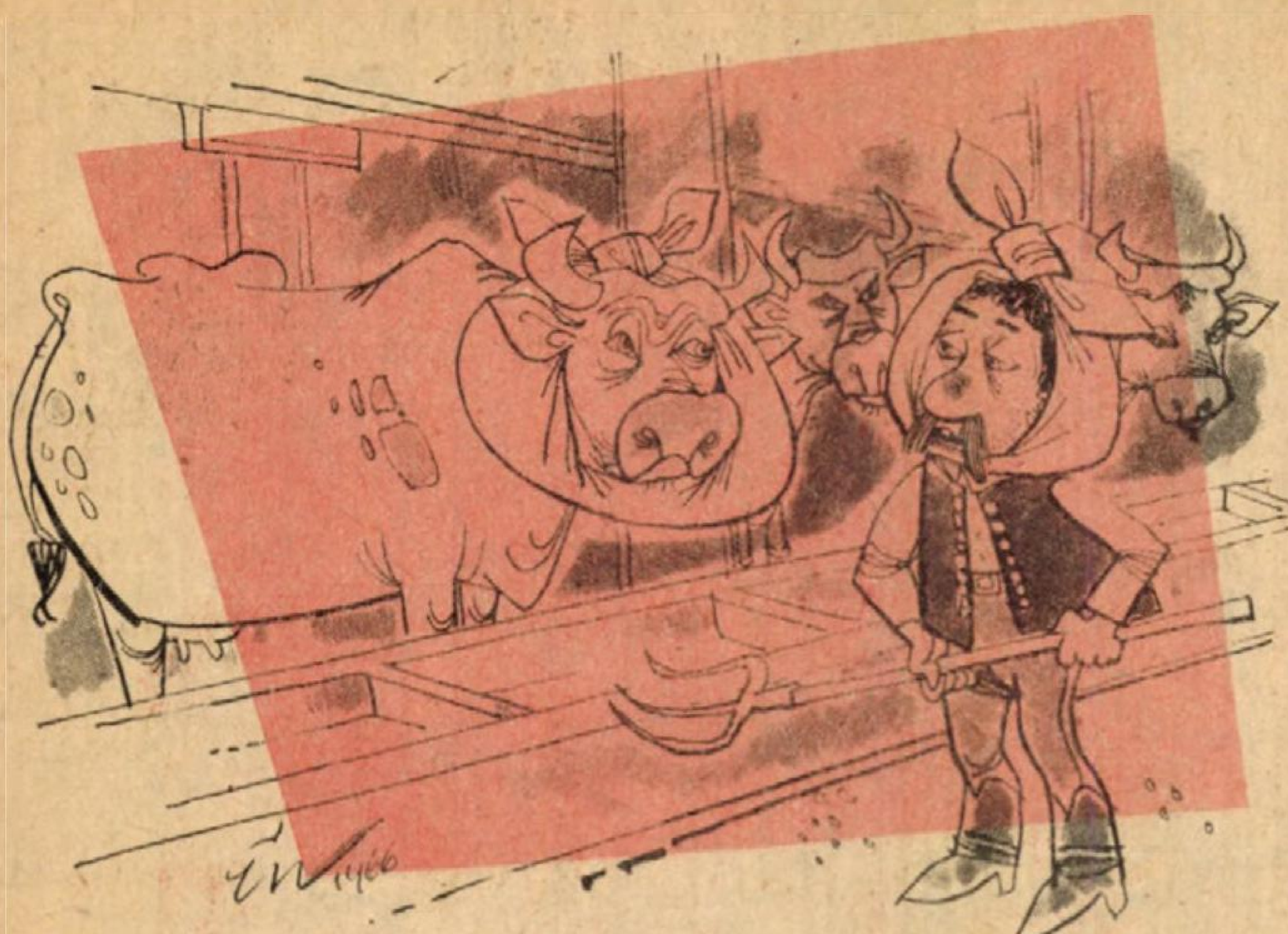
A növendékek, akik ide járnak Bonyhádról és környékéről, ügyesek, szorgalmasak, muzikálisak, igen jó a hallásuk.

Bárcsak azoknak a felnőtteknek is megjavulna a hallásuk, akik tehetnének valamit az érdekükben, s a zeneiskolások sok-sok panasza ne találna mindenütt süket fülekre!

(R.)

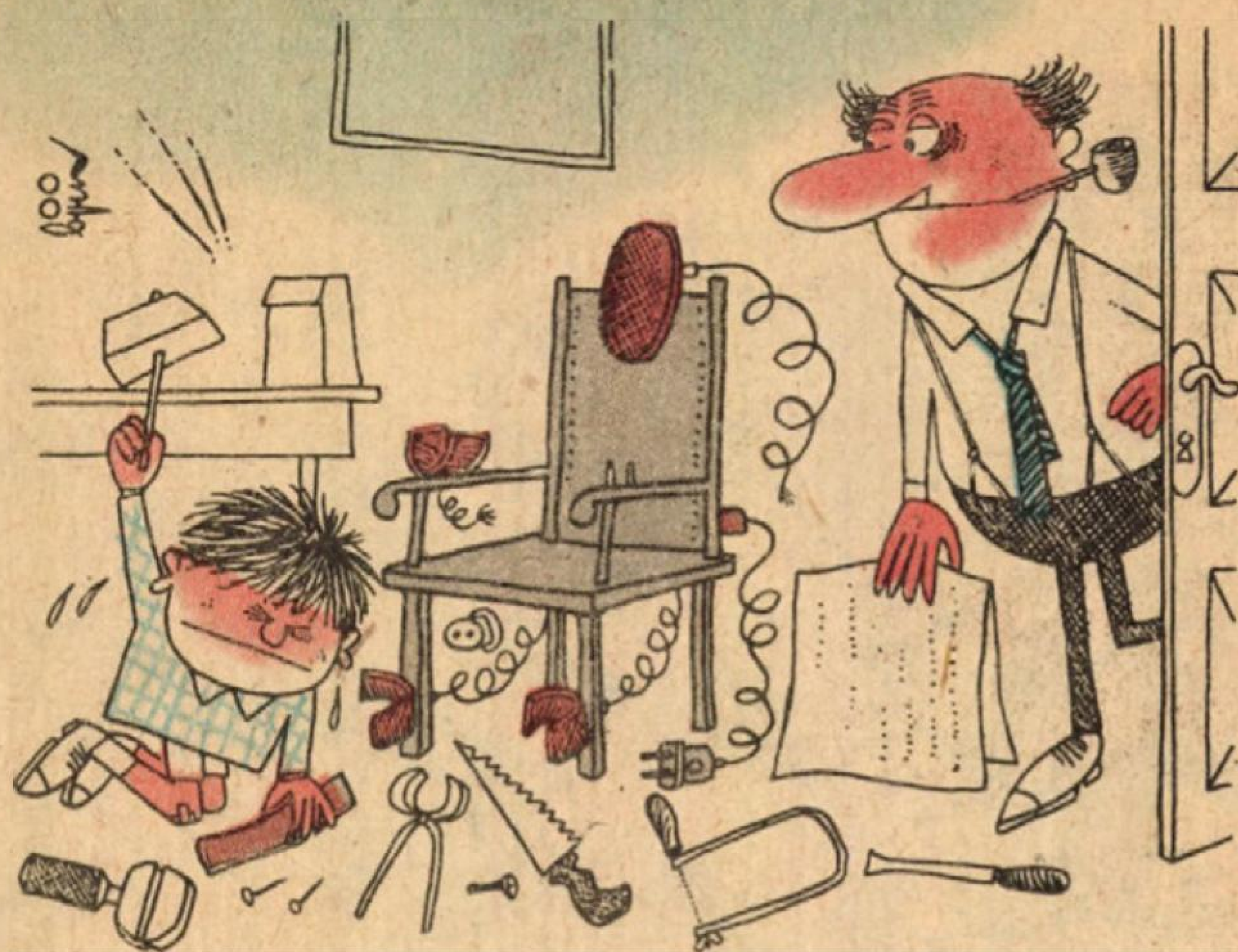

Rosszul épített istállóban

– Látom, Riska, te sem bírod a huzatot! ...

A kis ezermester

– Húszezer voltos lesz, apukám ...

VÁLASZ EGY FELTŰNŐ HIRDETÉSRE

Megkérem a szerkesztőséget, tegyék közzé levelemet. Attól félek ugyanis, ha nem kapok nyilvánosságot, elmulasztom a szerencsémet. Amelyre immáron oly régen várok. Most aztán megjelent az ég küldötte. Egy apróhirdetésben üzent nekünk, *80 év körüli öregeknek.* Külön köszönet az apróhirdetés rovatnak, hogy hasáb élén adta le a nagy szerencsét jelentő „házassági hirdetést". Így szól hozzánk, öregekhez az ég küldötte: „60-as, finomlelkű értelmiségi asszony, feleségül menne 80 év körüli, jó lelkű, művelt, lehetőleg kertes házzal rendelkező férfihoz. Jelige: Vidéki ne írjon".

Megértik ugye az én izgalmamat. Bizonyára sokan fognak jelentkezni. A felkínált lehetőség, a 60-as arajelölt, akinek finom lelke van, és ezért csupán egy 80 év körüli férfit akar, kertes házzal és kizárólag Pesten, nem kis dolog. Reszket a kezem az izgalomtól, mert azt akarom, hogy még idejében és elsőnek kapja meg válaszomat a jólelkű ara. Ezért is kérem, hogy itt közöljék válaszomat, ezen a helyen, nagyobb betűkkel, mint a hirdetésekben, mert hátha a hölgynek a szeme már nem olyan jó, mint a lelke. Bevallom én is nagyítóval néztem meg a hirdetésben a vőlegényjelöltként megjelölt életkort, a *80-at ugyanis nem akartam elhinni.* És csak a tüzetes vizsgálat után határoztam el, hogy megteszem ajánlatomat.

Nos, én már 84 éves vagyok, és így máris előnnyel indulhatok azok mellett, akik csak 80 körüliek, esetleg még csak most fogják betölteni a 80-at. Bár a finomlelkű, értelmiségi hirdető a mi számunkra nem írta elő az értelmiségi feltételt, csak a kertes házat és a pesti környéket, én ennek a feltételnek is megfelelek, három polgárim van a kikindai polgári iskolából. De ami a legfontosabb, kertes házam van a Rózsadombon, hatszáz négyszögöl, gyümölcsös, de ezen kívül még egy telkem is a Sas-hegyen, két betétkönyvem, à 100 ezer forint, meg egy autónyereményes

betétkönyv. Garázsom is van, benne egy vadonatúj Moszkvics. Azért új, mert mire az autót megvettem, én már ágynak dőltem.

És éppen ez az, amivel, úgy gondolom, egyetlen 80 év körüli vetélytársam se konkurrálhat velem. Rólam már lemondtak, csak napjaim, sőt talán már csak óráim vannak hátra. Amikor elolvastam a hirdetést, azonnal iderendeltem két ügyvédet, bediktáltam a végrendeletet, minden fillért pontosan elszámolva és minden ingatlan és ingó vagyonomat, ékszereimet, pénzemet az utolsó fillérig az ég ama küldöttjére hagyakozva, aki *ilyen sugallatszerűen megérezte, hogy mire lehet szüksége egy 80 év körüli férfinak.*

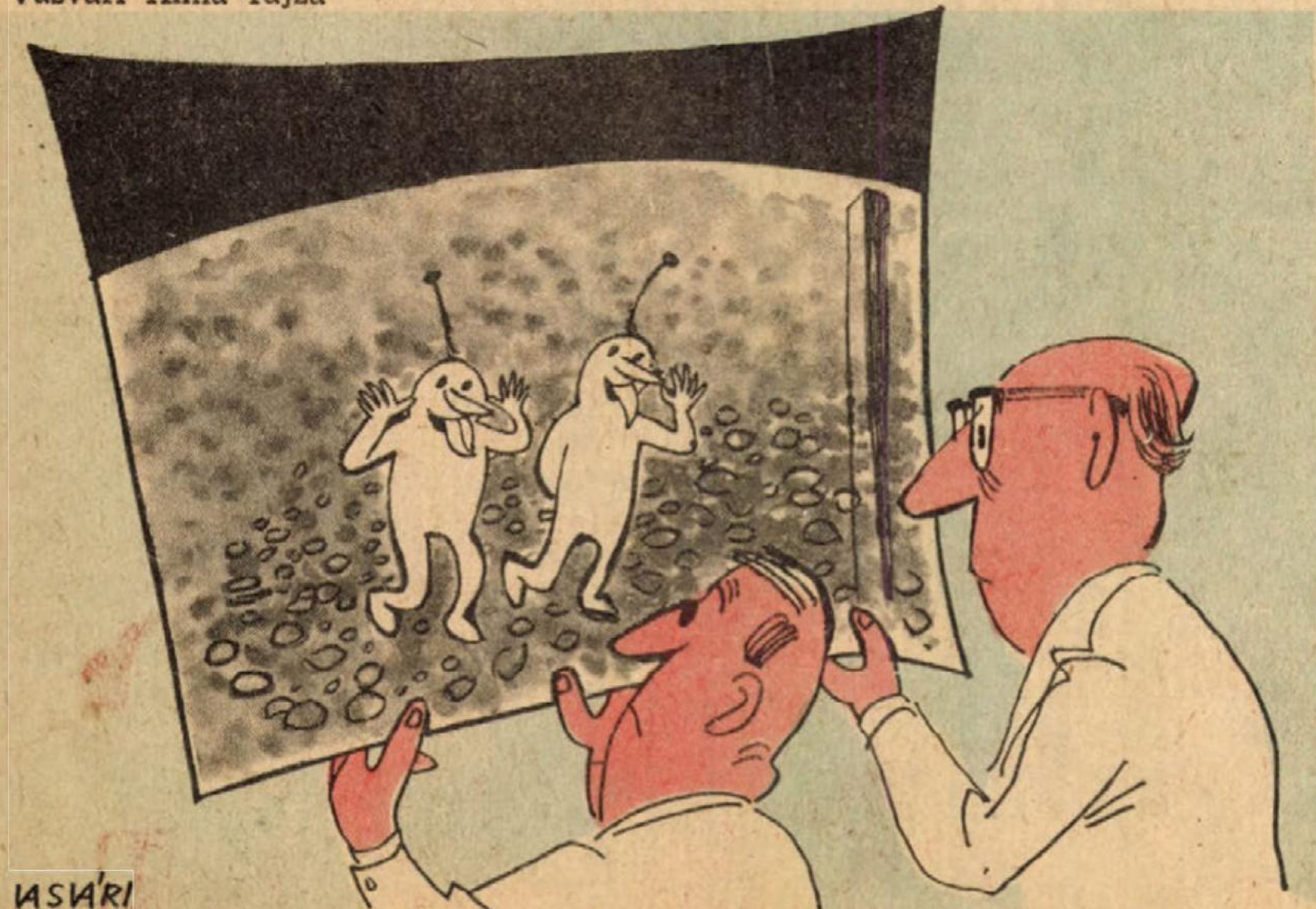
Arra kérem tehát a hirdető 60 éves égi angyalt, a sok aggastyán közül válasszon ki engem, jelentkezzék, hogy ügyvédeim a nevét is beírhassák a végrendeletembe.

Ígérem, nem lesz sok dolga velem. Már a temetkezést is megrendeltem, finom lelkére bízom, ő válasszon, hogy ládába vagy urnába kívánja-e majd beköltöztetni érette az utolsó pillanatig remegő szerelmes, földi porhüvelyemet.

Boross Elemér

A legmeglepőbb Luna-kép

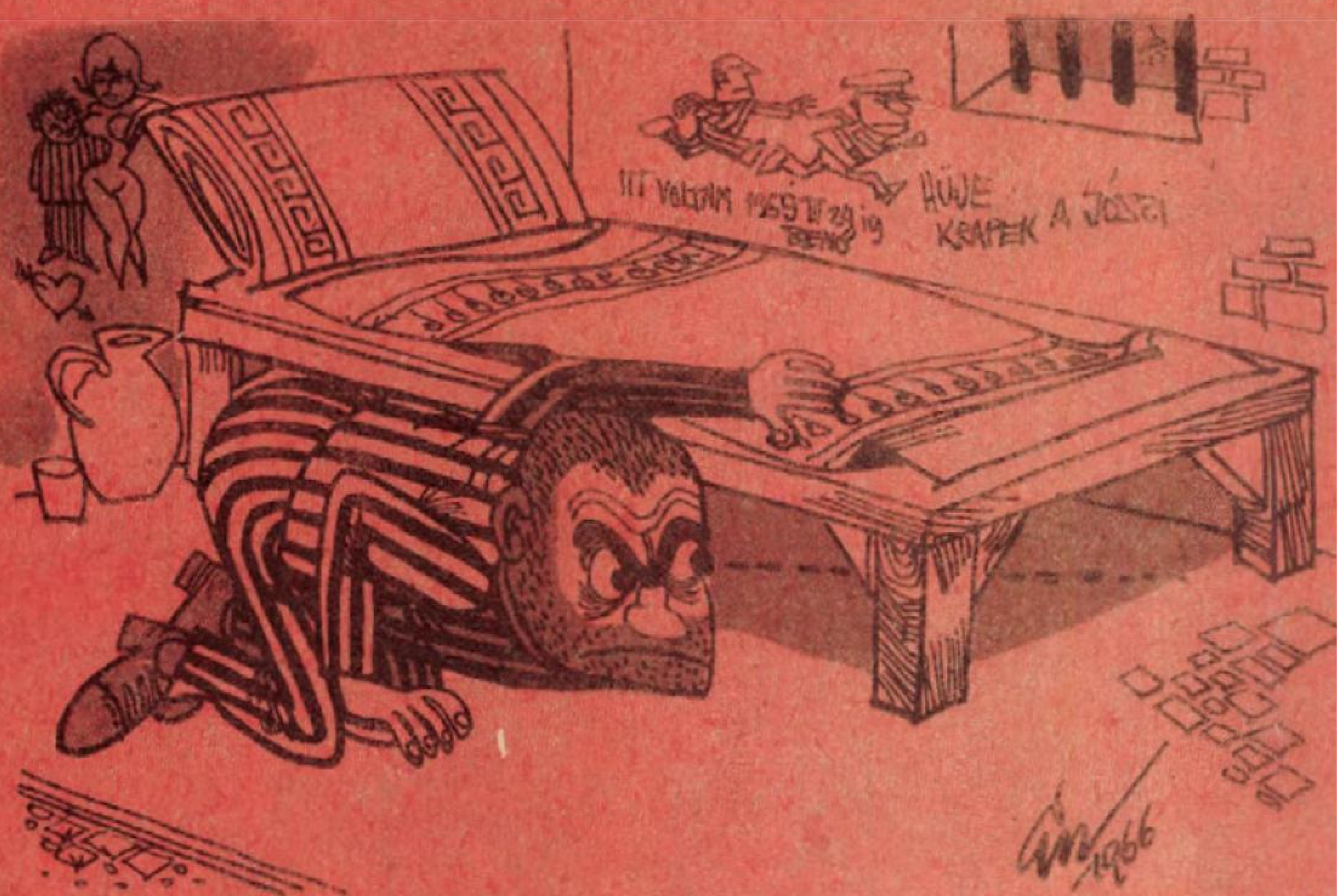
Vasvári Anna rajza

Aktuális mese

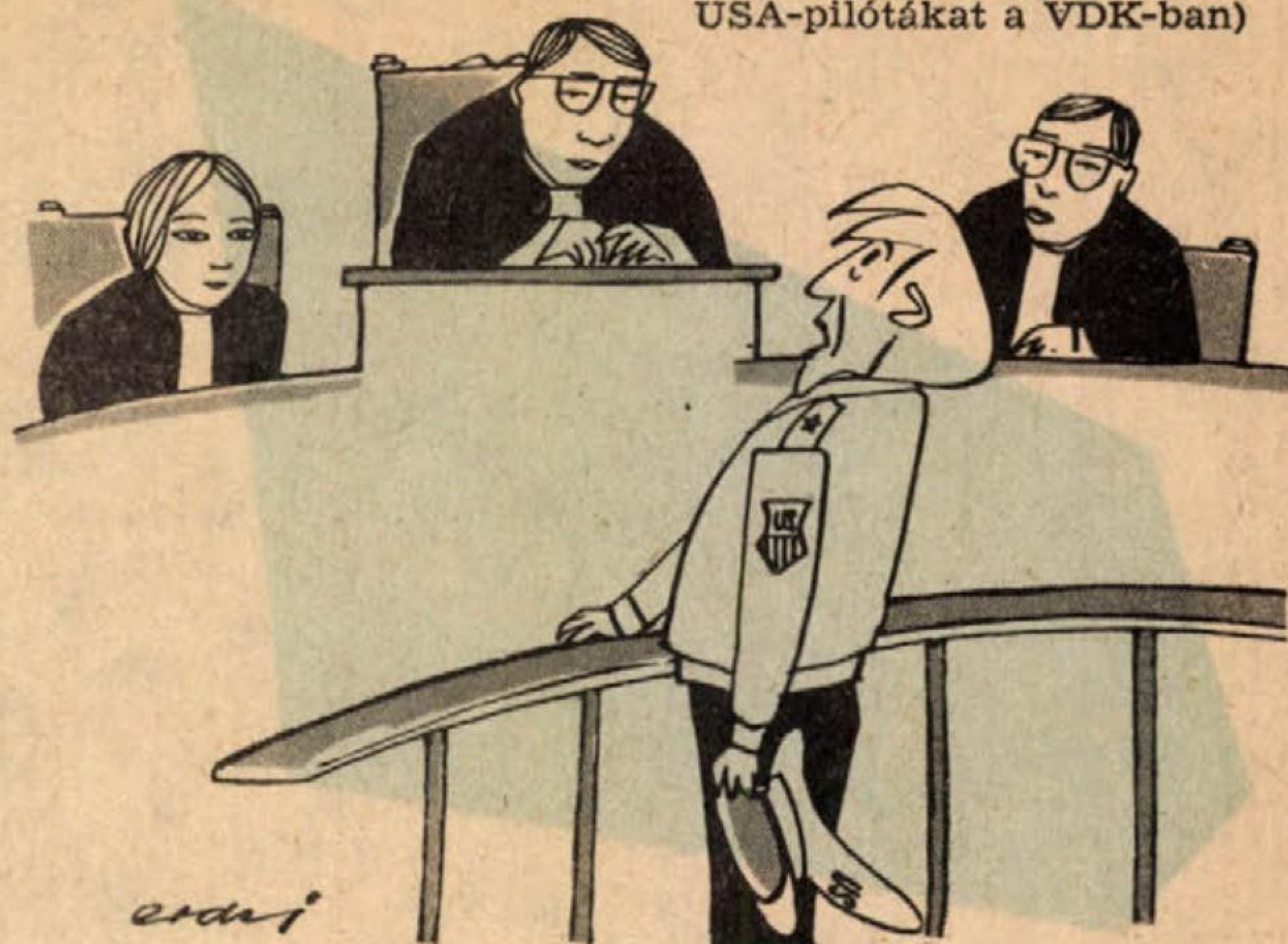

Bizalmatlanság

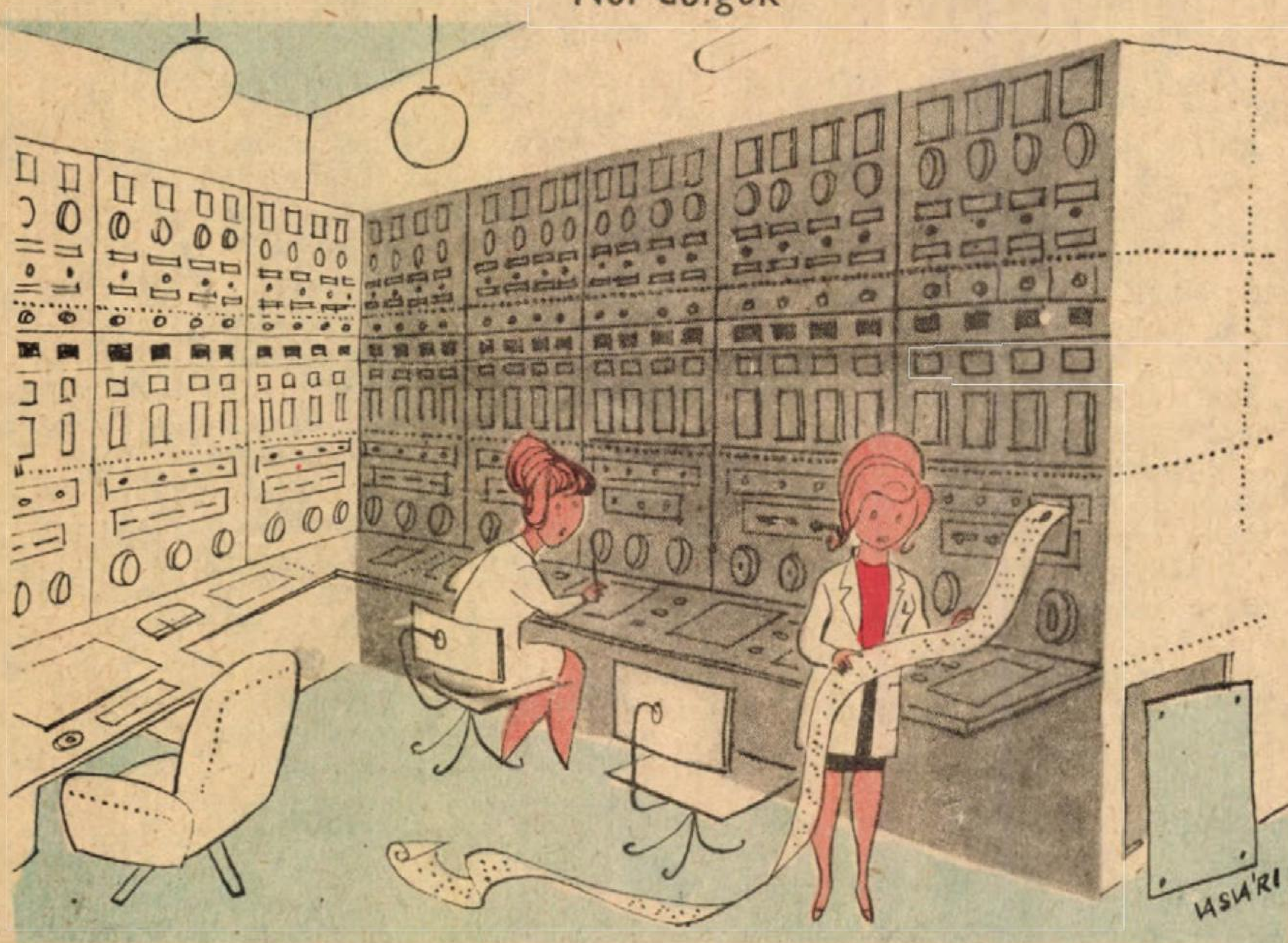
Nehéz gyermekkor

(Bíróság elé állítják a lelőtt USA-pilótákat a VDK-ban)

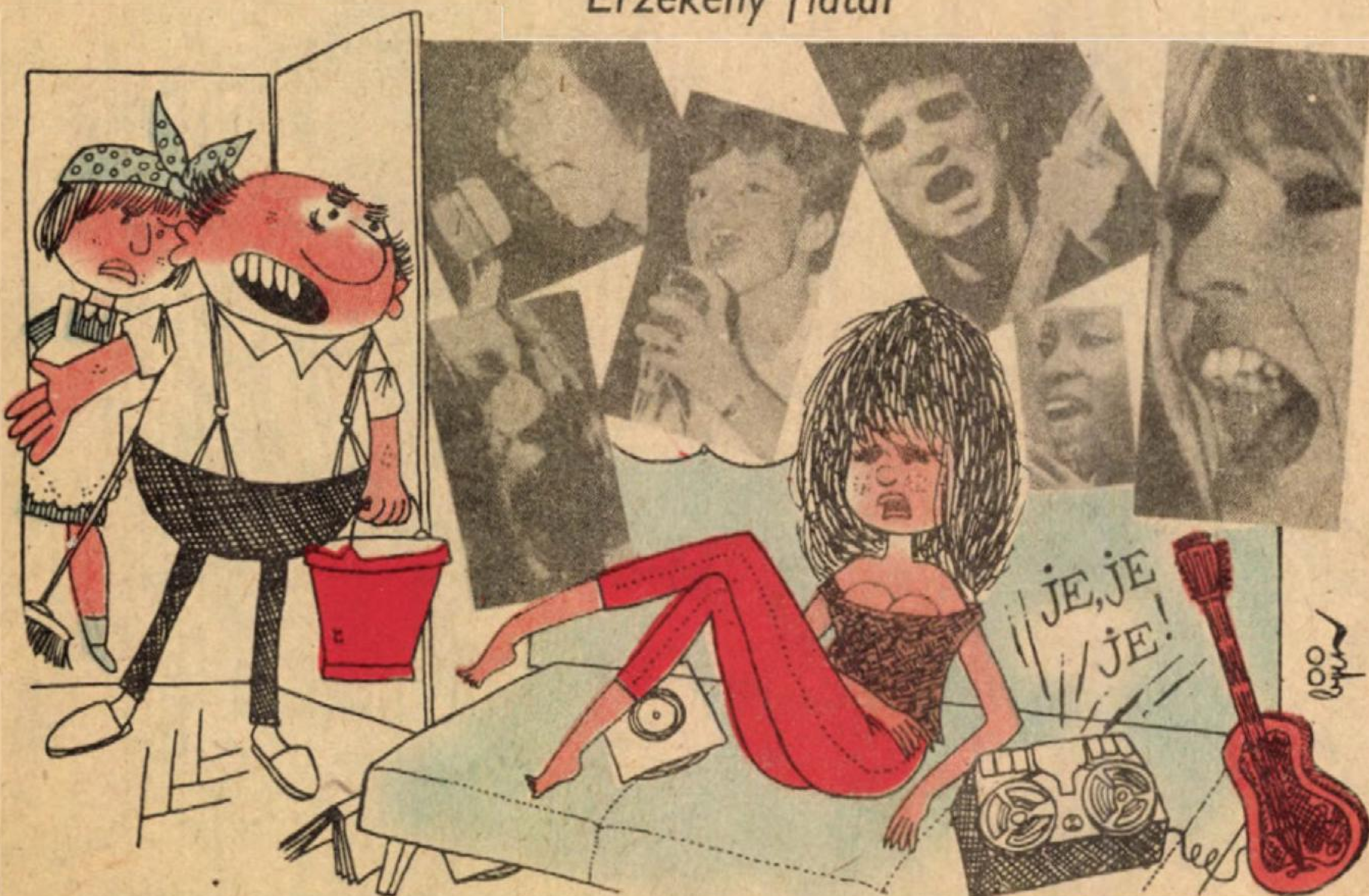
– ... és tessék figyelembe venni, hogy az egész családom gengszter volt...

Női dolgok

– Nem szeret

Érzékeny fiatal

– Nem bírom, hogy folyton kiabáltok velem! ...

ALKONY

Februári napsütés. Nyolcvan év körüli bácsika ül nagykabátban az Engels tér egyik padján. Lassú léptekkel egy hasonló korú öregember ül melléje és megszólal:

— Szép az idő.

— Szép. Csak így maradjon.

Most egymásra néznek. Az egyik megkérdi:

— Bocsánat, nem Nánásinak hívják önt?

— De igen!

— Akkor szervusz, drága barátom. Ötvenhat éve nem láttuk egymást, és mégis megismertelek. Emlékszel? Ezerkilencszáztízben volt a tízéves érettségi találkozónk. Akkor találkoztunk utoljára.

Nánási bácsi még nem szólt egy szót sem, csak nézi-nézi gyenge szemeivel volt iskolatársát. Azután a felismerés mosolya költözik arcára:

— A Gergelyfi! Szervusz, Gergelyfi!

Kezet ráznak, azután régi időkre emlékeznek.

— Emlékszel a sörtefejűre? — kérdi Gergelyfi bácsi.

— Emlékszem. Sokszor beszekundáztam nála.

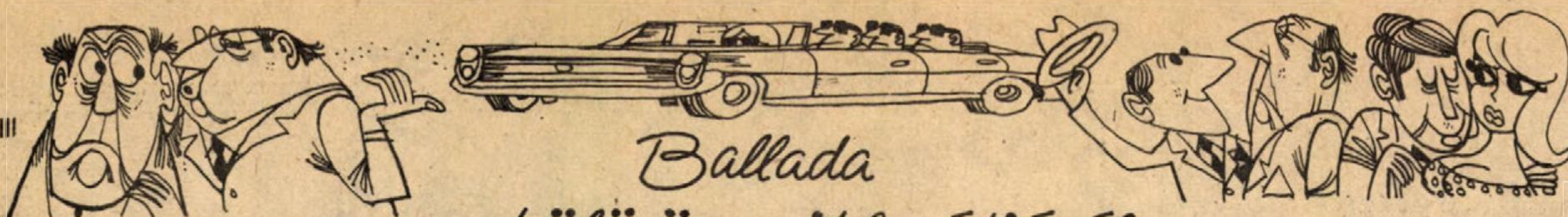
— És emlékszel a lányokra a szomszédos leánygimnáziumból?

— Mintha tegnap szaladgáltunk volna utánuk — válaszolja a reszkető kezű osztálytárs, azután tűnődve kérdi:

— Te Gergelyfi! Nem emlékszel, hogy miért futottunk mi akkoriban a lányok után?

(sti)

Ballada egy különös enciklopédiáról

WHO 'S WHO – vagyis „ki kicsoda" –
ki ne tudná, hogy micsoda:
vaskos kötet, mint egy szótár,
s minden adatáért jótáll.

Honi kiadóink egyik
mulasztása az, hogy eddig
minket nem tájékoztattak,
magyar WHO 'S WHO-t ki nem adtak.

Node sebaj, nincs oly holmi,
amit nem tudnánk pótolni,
s ha már van külföldi minta,
az ember csak „lekkopintja"...

Létrejött a magyar WHO 'S WHO!

Névjegyzéke bármi hosszú,
és adata akármi sok,
megtanulták az okosok,
ki kicsoda – kötet helyett
tartalmazzák némely fejek.

S mennyivel több ez az adat,
mint mit a külföld kiadat! –
ott azt nyomják e listákba,
ki mikor s hol jött világra,
mit tanult, ki lett a neje,
s ha van telke, hol a helye,
mi a sportja, klubja, cége,
lakáscíme – s ezzel vége.

Bezzeg minálunk a lista
nem ilyen szűk prakticista,
s ha látszatra nem is pontos –
az van benne, ami fontos,
fontosabb a címnél, évnél...
ez a lista minden névnél
csak a lényegeset nyújtja.

Iksz-Ipszilon – mi a múltja,
s mit tagad le a múltjából,
mily messze hullt s milyen fától,
régen hogyan ment a sora,
ki a legfőbb protektora,
utóda vagy boldog őse,
rokona vagy ismerőse
nyugaton és idehaza
kitől mit vár – és ha laza,
ki dicséri és ki bántja,
ki az, aki sárba rántja,
kitől függ, és ki függ tőle,
ki les rá, ki fut előle,
s ő ki után fut, kit kerül,
mi az, amin titkon derül,
mikor volt a tetőpontján,
kit szeret s kit gyűlöl spontán,
sértődött-e, összefér-e,
ki pályázik a helyére,
szilárdan áll-e a lába,
hogy jutott az állásába,
s amihez ért, ott elég-e,
kivel csalja felesége,
s van-e néki ebből haszna,
s ha csapodár a mihaszna,
a szeretője kit szeret,
rejtett vágya kap-e teret,
s ambíciója hányféle –
les-e, vár-e, fúr-e, fél-e,
mit lehet szemére vetni,
mivel lehet fenyegetni,
melyik rendszerben mit vétett,
melyik pártba mikor lépett,
s mikor hagyott el mely pártot,
kihez volt jó, kinek ártott,
számlája elszámolatlan
van-e, s mivel tartják sakkban,
mi volt még mint magánszektor,
és ha beszerző vagy lektor,
kinek piszkos kezét mossa,
s az ezt mivel viszonozza,
mennyire szabad dicsérni,
s hogy kell adagolni-mérni
fejére a dörgedelmet;
ha őt szidják, ki orrol meg,
és ennek viszont ki örül,
milyen légkör veszi körül,
elégedett-e a helyén...
végül: van-e vaj a fején,
és – ezzel summázzuk is tán –
hol áll a protokoll-listán.

Megvallhatjuk, sok ez, ami
döntő, és észben tartani
bizony nem is könnyű – könnyebb
felütni a testes könyvet,
s ott megnézni az adatot –
de nem mindenütt adatott
meg az ilyen elpuhultság;
az érvényesülés kulcsát
nálunk a t u d á s jelenti,
ezt nem tagadhatja senki,
titkos bölcsességünk, íme:
ÍRATLAN WHO 'S WHO a címe.

Ezt az észben tartott WHO 'S WHO-t
lépten-nyomon előhúzzuk,
s ebből tudjuk meg mi, akik
a közéletben Valakik
vagyunk, kihez milyen legyünk,
kit mikor és hová tegyünk,
igazgatók kit futtassunk,
főnökök kinek juttassunk,
s milyen aktát fektessünk el,
rendezők kit léptessünk fel,
sportolók kit égessünk le,
filmesek kit vétessünk le,
és hogy kire mit osszunk ki,
sipisták hogy kit fosszunk ki,
donjuánok kit csábítsunk,
ígérettel kit kábítsunk,
hízelgéssel kit igézzünk,
szónokok kit s hol idézzünk,
bírálók kinek fűtsünk be,
s huligánként kit üssünk le,
riporterek kit faggassunk,
pártfogásért kit nyaggassunk,
kit nyomjunk el, emeljünk ki,
gyűlöljünk vagy kedveljünk mi,
kit kell előbb kiszolgálni,
s kinek lehet sorban állni,
kit mentsünk fel, ítéljünk el,
ki az, akit kímélnünk kell,
kire vessük tekintetünk.
és hogy kire legyinthetünk,
példaképünknek kit mondjunk,
ki legyen a kapcarongyunk,
büntetlenül kit rúghatunk,
s mi az, amit nem tudhatunk...

Ez ma az élet veleje,
minden elmélet teteje,
minden prakszis kézikönyve
– tudósnak, ha ebben gyönge,
bölcsessége lehet dugig,
az életvizsgán megbukik –
ezer példa bizonyítja:
ez a karriérek nyitja.

VIGASZTALÁS

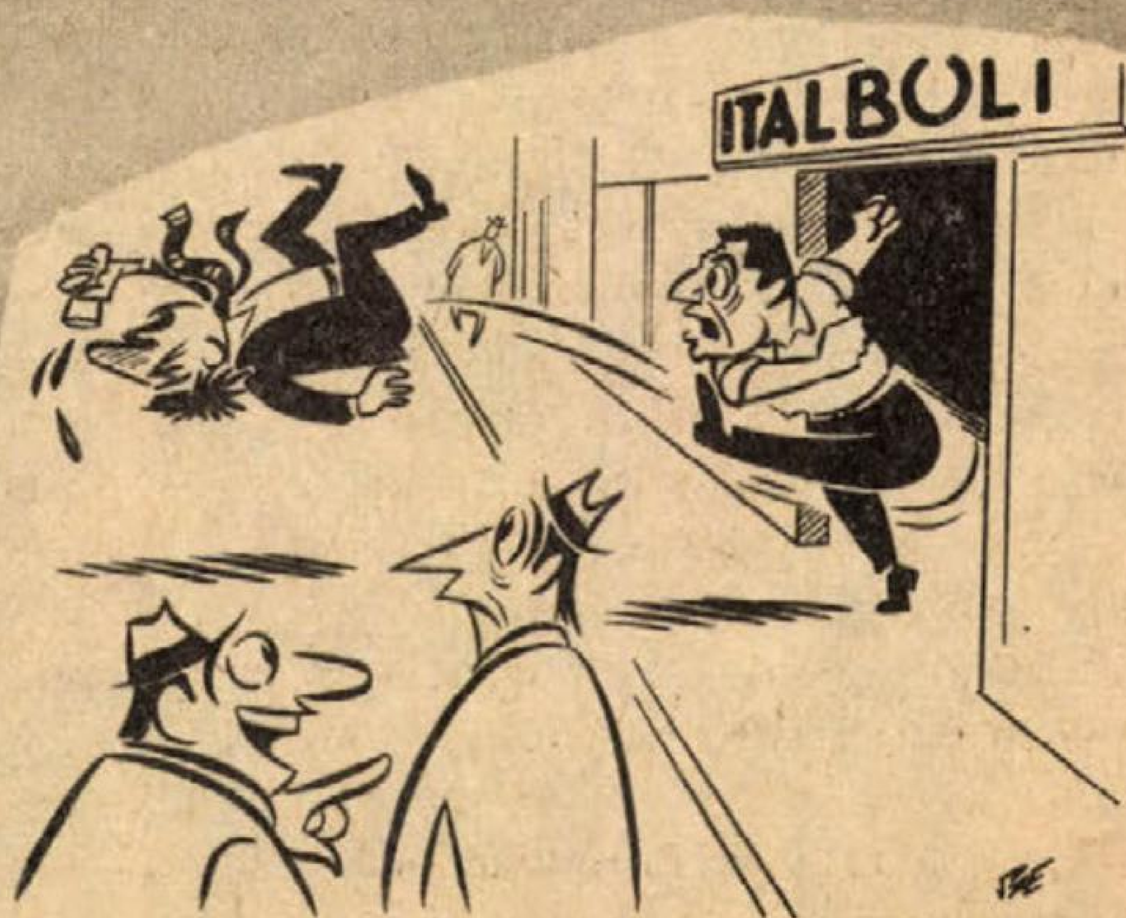
Tíz kulcsember közül kettő
ezt a WHO 'S WHO-t nem használja,
m i és nem k i szerint ítél,
s a kulcstalan ember ebből
– ha a kettőt megtalálja –
ma is tisztességgel megél.

Radó György

Új kifogás

– Várni tetszenek?
– Igen, Godot-ra.

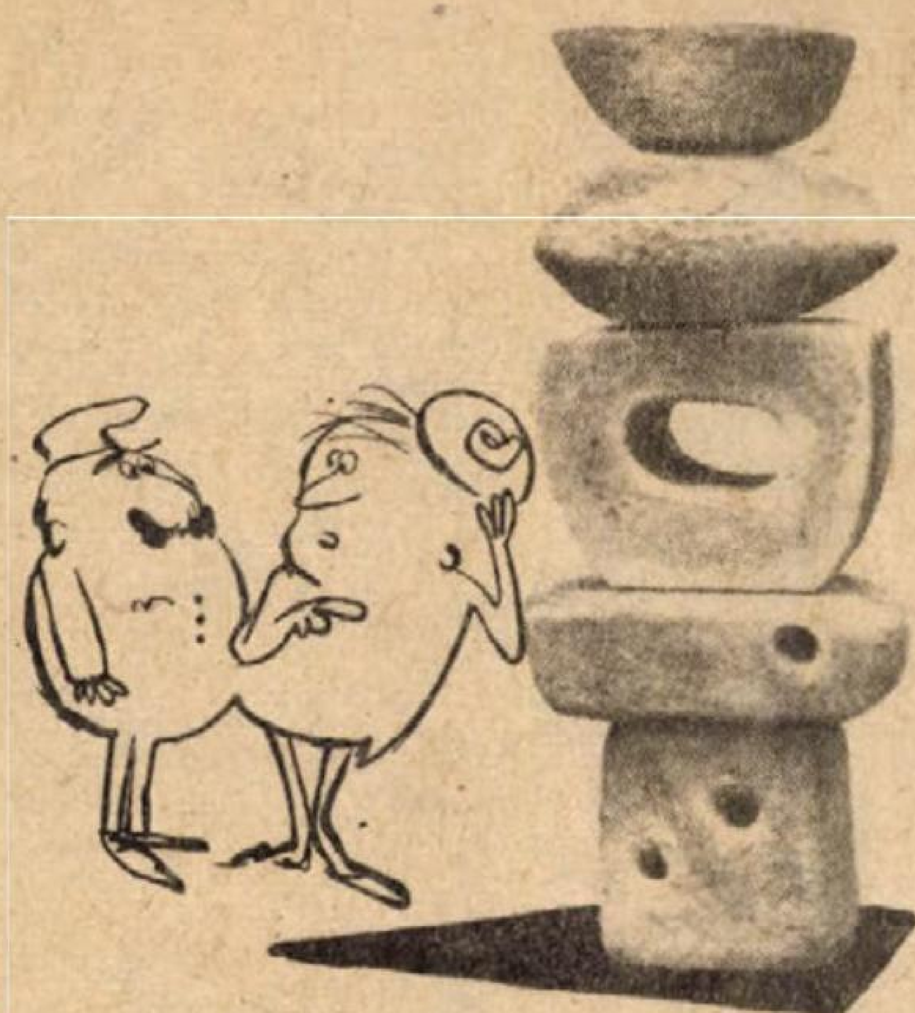

Foci Feri véleménye

– Micsoda rúgótechnika! Azonnal szólok Barótinak!

RAJZOS HÍRADÓNK AZ IPARMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁSRÓL

Sajdik Ferenc rajzai

– Tessék mondani, ennek mennyi kilója?

GYANÚ

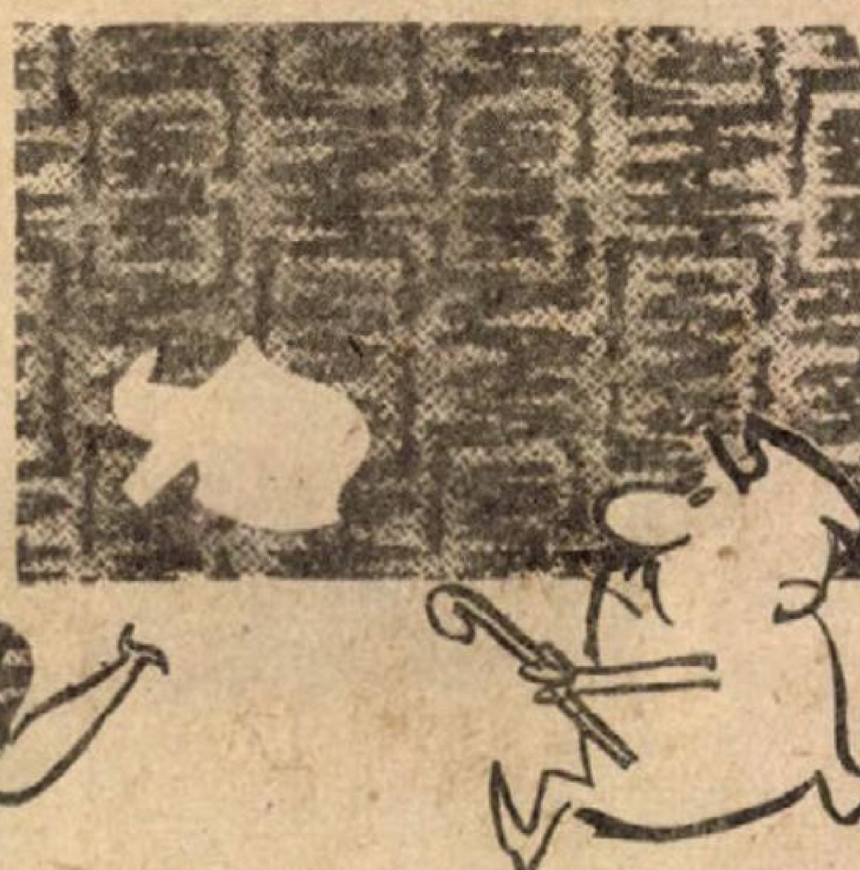

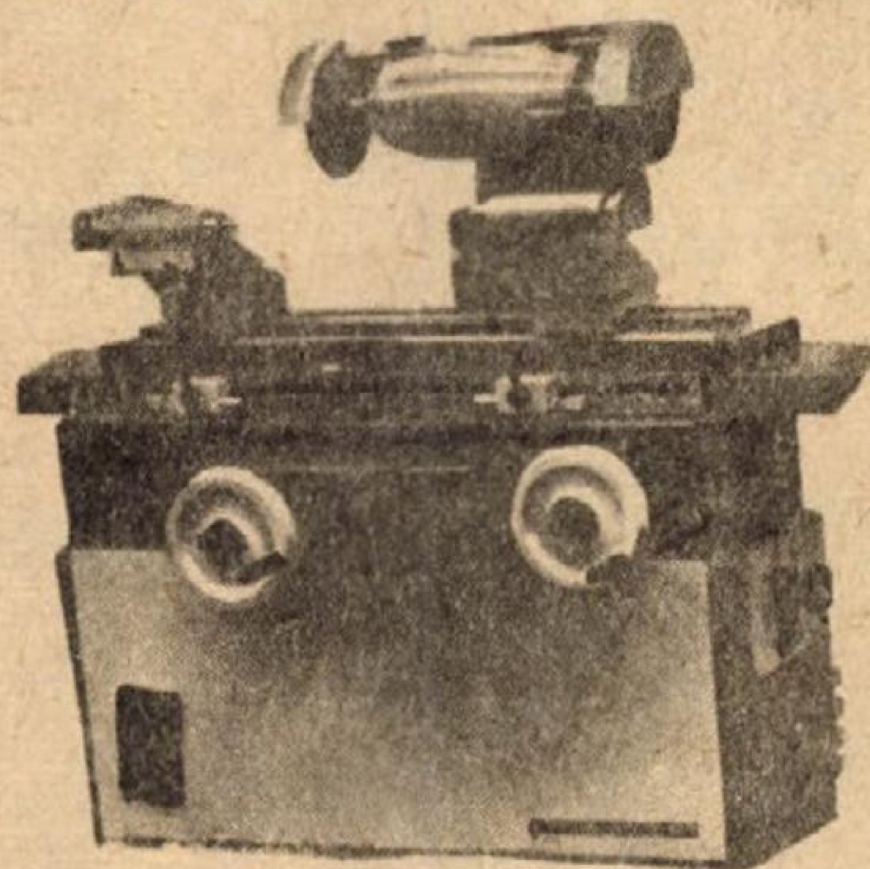

– Ezt valószínűleg elvonókúrához használják. Amíg ezen végigfolyik az ital . . .

DIVATHÖLGY

– Azon a gépen csak akkor dolgozunk, ha kijönnek a tévétől vagy a filmhíradótól . . .

ÖSSZEÁLLÍTÁS

Nem tudom, ismerik-e önök azt a szurkolótípust, akinek állandó rögeszméje, hogy a szakvezetők rosszul állítják össze a labdarúgó-válogatottunkat? Nos, hát Mord Elemér ilyen ember.

Az angliai sorsolás óta, különösen munkaidő alatt, a legütőképesebb tizenegy összeállításán töpreng. S még azt sem tűri, hogy nagy gondjával egyedül maradjon. Nap nap után felszólítja munkatársait: adjanak tippeket, ők kikre bíznák hazánk színeit?

A válaszokat fölényes gúnnyal hallgatja végig, és tüstént megmagyarázza, hogy mik a sebezhető pontjai a kapott variációknak. Legutóbb Mord Elemér engem vont kérdőre:

– Ön, kedves kollégám, kiket tenne be?

– Bízzuk ezt talán a szövetségi kapitányra.

– Ne kerteljen! Mondjuk, én most kinevezem önt szövetségi kapitánynak.

– Hát jó! – mondtam és ismertettem az én csapatomat, amely így alakult: Torbolya – Benck, Béres, Hegedüs – id. Szabó J., ifj. Szabó J. – Helmeczi, Kovács, Füzesi, Kiss, Czingár.

Mord Elemér furán nézett rám. Aztán valószínűleg arra gondolt, hogy labdarúgásunk őskorának nagy alakjaiból szedtem össze a fiktív csapatot, mert így szólt:

– Ne a holtakat idézze!

– De kérem, ezek ma élő emberek!

– A disszidensek menjenek a pokolba!

– Én is azt mondom, de ezek itthon vannak. Torbolya bácsi éjjeliőr az ÉM vállalatnál; a fedezetpárnak ajánlott idős és ifjabb Szabó János elletőgulyás a csongai téeszben; a jobbszélső Helmeczi prémkereskedő a belvárosban; a balszélső Czingár Jenő, a műszaki tudományok doktora . . .

– Gúnyolódik?!

– Dehogyis! Önök bármiként is állítják össze a válogatottat, az mindig okozhat csalódást. Az én csapatom soha! Pontosan azt nyújtaná, amit mindenki vár tőle, függetlenül az éghajlattól és a talajviszonyoktól. S utólag nem kellene magyarázkodni az eredmény miatt.

– Hazaáruló! – hörögte Mord Elemér, és levegő után kapkodott.

Cseri Sándor

Tavaszi fáradtság

– Ha nem lassít, perceken belül összeesem...

Közönségszolgálat

– Vegyenek lélegzetet, csak tíz perc múlva indulunk...

Egy kis félreértés

– De, anyu, hiszen te örültél, amikor azt mondtam, hogy kisdobos leszek...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

NÉGY KIS ÜGY

1

A Pozsonyi úti gyorstisztítóban fűzőgéppel tűzik a ruhadarabhoz a kartonra írt számokat. Bármilyen óvatosan is távolítja el az ember a fémkapcsot, a ruha sérülést szenved, vagy legalábbis a kapocs nyomot hagy a ruhán. Különösen ha két szúrással kapcsolják oda a cédulát a ruhához, mert az első fűzés nem sikerült, elvégre a fűzőgép is dolgozhat rosszul. Kíváncsi volnék, kinek jutott eszébe ez az ötlet és mennyi újítási díjat kapott érte?

Cs. G.
Budapest

2

Kistarcsai olvasóink panaszolták, hogy a falu egyik körzete orvos nélkül maradt, s Nagytarcsáról jár át egy orvos inspekciózni. Ám a rendelési időn túl (főként pedig az éjszakai órákban és vasárnap), ha valami baj adódik, nagyon nehezen tudnak orvosi segítséghez jutni a népes körzet lakói.

A Gödöllői Járási Tanács, ahová a kistarcsaiak panaszát először továbbítottuk, ezt a helyzetet nem találta sérelmesnek. Szerencsére a Pest megyei Tanács VB egészségügyi osztályán másként gondolkodtak: elismerték a kistarcsaiak panaszának jogosságát és kilátásba helyezték, hogy a község még ebben az évben új körzeti orvost kap.

3

Egyes vendéglőkben nem tartanak megfelelő választékot a borokból. Az Opera sörözőben például legalább húszféle bort sorolnak fel, de az egri bikavérből nem adnak hétdecis üveget, csak három és féldecis-et. Nem akarjuk azt hinni, hogy ez azért lenne, mert a vendégnek a két kis üveg bor 4–5 forinttal többe kerül, mintha egy hétdecist rendelne!

E. S.

4

Újabban nagy hasábokban és tuskókban kapjuk a tűzifát. Ahol fiatal férfi van a háznál, ott még ez nem is okoz nagy gondot, – de az öregek és a nők hogyan birkózzanak meg velük? Aprítva kérjük a tűzifát – megfizetjük a költségét!

özv. Baán Ernőné
Rákospalota

A Ludas Matyi szerkesztőségének vagy szerkesztőinek címzett kéziratokra és rajzokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A postai válasz nélkül hagyott írások és rajzok megőrzésére nem vállalkozhatunk.

A szerkesztőség

Irka-firka

G. nagy művész, de nincs szerencséje. Száz évvel később kellett volna születnie, vagy kétszázzal korábban...

*

A tavasz legbiztosabb jele, hogy kifogástalanul működik a központi fűtés.

*

Z. olyan gyakran kér kölcsön kisebb-nagyobb összegeket, hogy szinte már úgy érzem, tagdíjat fizetek neki.

*

B. a legnagyobb sikereit azzal érte el a nőknél, hogy hagyta őket beszélni.

*

Kép a jövőből:
— Hová, hová ilyen sietve, Povácsné?
— Csak átszaladok ide a Vénuszra, állítólag van vékony héjú citrom!

*

— Mikor van a feleséged születésnapja? — kérdem Tibort.
— Olyan régen vagyunk házasok, hogy már nem is emlékszem rá.

*

Az ember testének hatvan százaléka víz. Így aztán nem csoda, ha ebből bőven jut a fejbe is...

*

Teljesítménybér.
Aki rosszul dolgozik, annak levonják a konzekvenciát a fizetéséből.

*

Vadul vitatkoztam valamin Ipszilonnal. Amikor úgy éreztem, hogy a további érvek már nem tudják eldönteni a problémát, pénzdarabot vettem elő:
— Fej, vagy írás?
Ipszilon némi megfontolás után válaszolt:
— Mindkettő!

(dalmáth)

Szabadtéri játékok az Emke sarkán

— Vegye le a kalapját, nem látok semmit!

Egy sportág fejlődése a spanyol partok előtt

Mészáros András rajza

Elfoglalt főnök

Hegedüs István rajza

– Mancika, ha keresnének, ma már nem jövök be...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

A „Bella Italia" olasz éttermünk rossz fűtését megbírálták lapjukban. A szükséges intézkedéseket megtettük (a kisebb javításokat elvégeztettük, jó minőségű kokszról gondoskodtunk stb.), amelynek eredményeként közölhetem, hogy a fűtés most már megfelelő.

Sebestyén Lajos ig.
V. ker. Vendéglátóipari V.

A Ludas Matyi 1966. január 25-i számában az Addo kiskönyvelőgéppel kapcsolatban megjelent cikkre vonatkozóan közöljük, hogy véleményünk szerint a MIGÉRT dolgozói adott lehetőségeik keretein belül a leggyorsabban és a legelőzékenyebben jártak el. Az 1965 utolsó napjaiban beérkezett és elvámolt gépet 1966. január 12-én a Chemolimpexnél munkába állítottuk.

Ferenczi Endre
főosztályvezető
PRESTO Külkereskedelmi
Propaganda RT.

A tévé szerkesztőségében

– Szerkesztő úr, remek Krimi-ötletem támadt.

MAKACS BEFŐTT

Isten a tanúm, hogy diplomáciai viszonyom a Bolgár Népköztársasággal szívélyesnek mondható, sőt hosszabb ideig kifejezetten jó kapcsolatom volt Angeloff Todoroff bolgár zöldségkereskedővel és a bolgár őszibarackbefőttel. Sajnos, ez utóbbi kapcsolat a múlté, viszonyunk elhidegült, amint ez a továbbiakban következik.

A napokban ugyanis újfajta bolgár őszibarackbefőtt jelent meg a budapesti közértekben. Szép karcsú, mégis masszív üveg, benne a 11,– Ft-os árhoz képest igen tisztességes mennyiségű gyümölcsdarab, gusztusos az

egész, úgy, ahogy áll. Mindezen túl az íze is kitűnő, ha az embernek módja van elfogyasztani, de ne vágjunk a dolgok elébe.

Mint régi neves befőttevő család feje és minden újdonság lelkes támogatója, természetesen az elsők között tettem magamévá egy üveget az újfajta befőttből, és hazavitorláztam vele. Kedvenc feleségem és gyermekem telefonon értesülvén az eseményekről lelkesen vártak kicsiny lakásunk ajtajában, és azon nyomban nekiláttunk volna a befőtt megdézsmálásának. Háromnegyed óra leforgása alatt azonban a befőtt ellenálló tetején csődöt mondott a világ minden tájáról összeszedett, és a huszadik század jó néhány évtizedét felölelő kicsiny konzervnyitó gyűjteményem. Sőt az üveget nem sikerült felnyitni a szomszédok tanácsára előszedett egy- és kétforintossal, majd a III. Alfonz képmását viselő, 1930-ból származó spanyol kétpezetással sem.

Másnap alig pitymallott, mikor lakatosért mentem. Hoztam egy nemzetközileg képzett szakembert, aki svédfogóval és franciakulccsal látott munkához. A derék ember délig dolgozott megfeszített erővel, igaz viszont, hogy az üveg fedele lazult valamit. Délben jól megebédelt nálunk – koszttal együtt vállalta csak a munkát –, délután azonban nem jött vissza, állítólag a kerületből is elköltözött szégyenében. Mikor délután hazamentem, dühömben nagyot rúgtam a konyha közepén álló befőttes üvegbe, mire a teteje pengve levált, és sivító hangot adva, forogva eltűnt az ablakon át északkeleti irányban. Talán egy repülő csészealj, esetleg kisebb műhold indult e pillanatban diadalmas bolygókörüli útjára.

A többi ment, mint a karikacsapás. Rövid fél óra alatt lemostam magam, csak a bal fülemből szivárog azóta is időnként egy kis befőttlé, levittem a ruhámat a Patyolathoz, és megkóstoltam a befőttet.

Nagyon finom, mindenkinek ajánlom.

Soós András

LUDAS MATYI SZÍNPADA

VIZSGA

(Vendéglő. Balra három megterített asztal. Jobbra, külön, szintén egy asztal, de zöld posztóval leterítve. Mindegyik asztalnál ül egy vendég.)

1. VENDÉG *(idősebb, szalvétával a nyakában):* Furcsa idők ezek, kérem. A pincérek vizsgáztatják a vendégeket a helyes viselkedésből.

2. VENDÉG *(fiatal, jampec-típus):* Részemről nincs mellreszíva a szeansz. Legfeljebb nem járok vendéglőbe. Napi harminc meghívásom van.

3. VENDÉG *(szelíd bácsika):* Érzem, nem fog menni, kérem. Pedig készültem. Kijegyzeteltem az egész szakirodalmat a spanyol udvari etikettől a Vendéglátóipar átdolgozott hivatalos szabályzatáig. *(Jobbról belép két pincér, s megállnak kétoldalt, az ajtónál.)*

FŐÚR *(bevonul):* Talán felállnának, ha belépek. *(A vendégek felállnak. A főúr leül a zöld posztós asztalhoz.)* Leülhetnek. Mint tudják, a Vendéglátóipar dolgozói végre kivívták maguknak azt a jogot, hogy csak a megfelelő bizonyítvánnyal rendelkező vendégeket szolgálják ki. Ezzel véget ért a vendégek rémuralma. Nincs többé figyelmetlen, követelőző, modortalan vendég. *(1. pincérhez.)* Lajos, kezdeni!

1. PINCÉR: *(átnyújtja az étlapot a 3. vendégnek. Aztán cigarettát vesz elő).*

FŐÚR: Talán köszönne a vendég úr.

3. VENDÉG *(ijedten):* Alázatos szolgája.

FŐÚR: Nálunk nincsenek szolgák. Nálunk demokrácia van.

3. VENDÉG: Jó estét kívánok... Van szerencsém...

1. PINCÉR: Van gyufája?

3. VENDÉG *(felugrik, tüzet ad):* Tessék parancsolni.

1. PINCÉR: Vacsorázni tetszik?

3. VENDÉG: Igen... ha szabad... Ha lenne szíves egy párizsi szeletet...

1. PINCÉR: Serpenyős rostélyost ajánlok.

3. VENDÉG: Sajnos, savam van.

FŐÚR: Válogat a vendég úr? Azt hiszi, otthon van? Megbukott. Egy év múlva ismét jelentkezhet.

3. VENDÉG: Tudtam, hogy nem fog menni. Pedig készültem.

1. PINCÉR: Borravaló nincs?

3. VENDÉG: Igenis. Bocsánatot kérek. *(Pénzt ad, és el.)*

2. VENDÉG: Legyen szíves egy serpenyős rostélyost...

1. PINCÉR: Nem az én asztalom.

FŐÚR: Mi az? A vendég úr molesztálja a dolgozóinkat?

2. VENDÉG: Pardon. Rossz az arcmemóriám.

FŐÚR: Akkor ne járjon vendéglőbe.

2. VENDÉG: Öngyilkos leszek, ha elbuktatnak!

FŐÚR: Béla, egy 7,65-ös Coltot a vendégnek!

2. PINCÉR *(tálcán egy revolvert hoz):* Tessék parancsolni.

2. VENDÉG *(síri hangon):* Köszönöm... Fizetni, kérem... Volt egy Colt...

FŐÚR: És egy serpenyős-rostélyos ugorkasalátával és somlai galuska és egy soproni kékfrankos.

2. VENDÉG *(készséggel):* Igenis.

FŐÚR *(összead):* Hat meg három az tizenkettő, meg négy az huszonnyolc, meg három az harminchat. Három meg egy az kilenc... Szóval összesen kilencvenhárom. A Colt kölcsöndíja száznegyven. Használat után a hozzátartozókkal kérjük visszaküldetni.

2. VENDÉG *(fizet):* A többi a magáé.

FŐÚR: Borravaló nincs. *(Elteszi a pénzt.)*

2. VENDÉG: És ha nem találom főbe magam?

FŐÚR: Akkor hat hónap múlva legyen szerencsénk.

2. VENDÉG *(boldogan):* Hat hónap múlva!... Köszönöm! Kisztihand! *(El.)*

1. PINCÉR *(áthajol az 1. vendég feje felett):* Béla, te is fix egyesre veszed a Fradit?

2. PINCÉR: Egy-két x-et azért benyomok.

1. VENDÉG: Nem vagyok nagyon útban? *(Lejjebb hajol.)*

1. PINCÉR: Így már nem. Mit tetszik parancsolni?

1. VENDÉG: Igazán nagyon kedves... Mit ajánl, ha nem fárasztanám vele?

2. PINCÉR: Hm... Újházi tyúkleves.

1. VENDÉG: Hálásan köszönöm. Pont arra van gusztusom.

2. PINCÉR *(jön. Véletlenül a vendég nyakába önti a levest):* Nem baj, nem számítjuk fel.

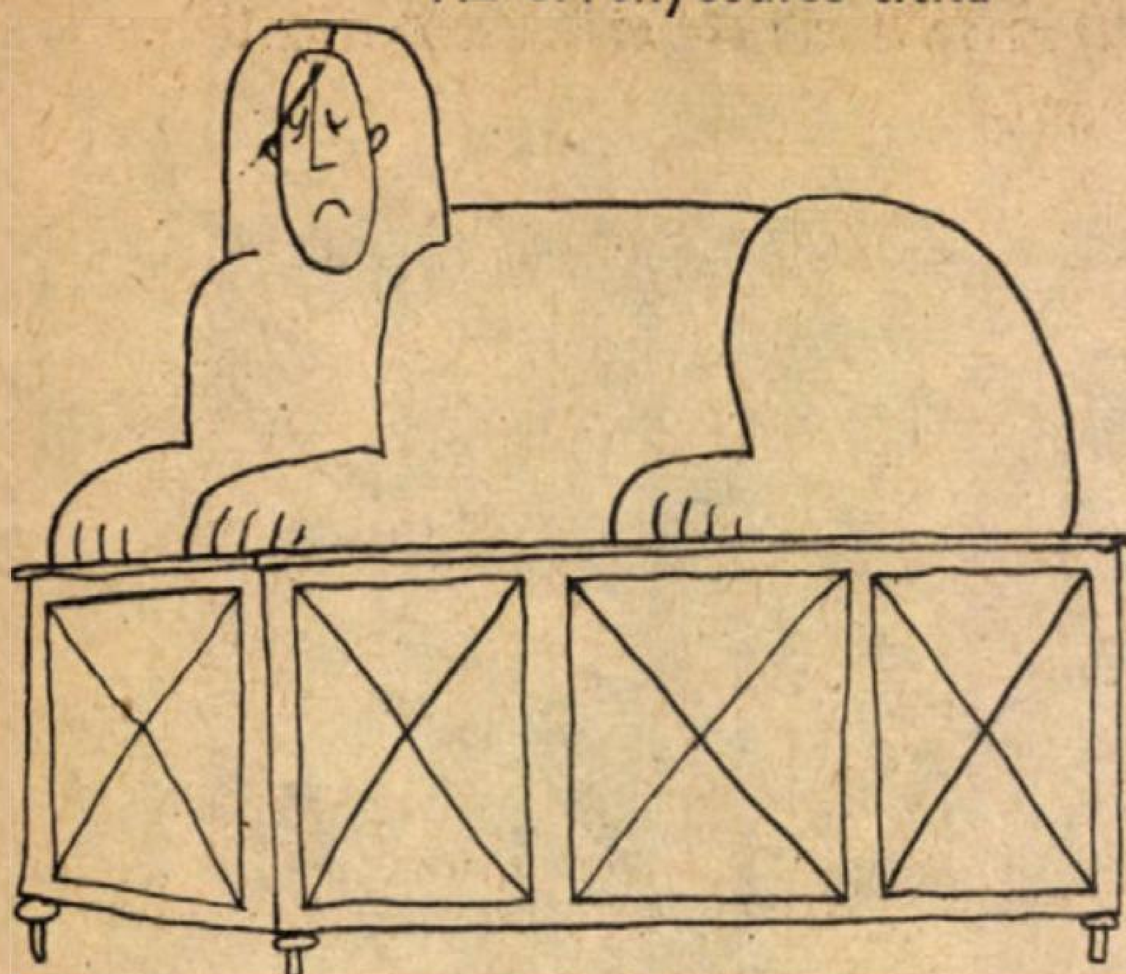
1. VENDÉG *(kedvesen mosolyog):* A nyakba is szeretek egy kicsit.

FŐÚR: Átment!

Függöny.

Fendrik Ferenc

Az érvényesülés titka

KI FEDEZTE FEL AMERIKÁT?

Mint ismeretes, először Kolumbusz teljesítményének értékét igyekeztek csökkenteni azzal, hogy kisütötték: a viking Leif Ericson jó 400 esztendővel megelőzte a Santa Maria kapitányát. Nemrég amerikai tudósok régi cseréptöredékekből arra következtettek, hogy a japánok jó 4000 évvel előzték meg Kolumbuszt.

De miért nem esik soha szó az őslakókról, akik még sokkal régebben fedezték fel Amerikát?

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mit szeretnének megérteni?

A főnököm észjárását.

D. F.

Legalább azt szeretném megérteni, amit másnak megmagyarázok.

F. L.

Nagyon szeretném végre megérteni, miért mondja mindig Hlavicsekné Klavicseknéra, hogy . . . amikor ő is az, csak még valamivel nagyobb.

F. Gy.

A világegyetem titkait, a nőket és a slágerszövegeket.

(f-p)

Miért kell feltétlenül jónak lenni annak az árunak, amit úgy hirdetnek: „Exportból visszamaradt"?

G. Sz.

Már csak egyetlen dolog van a világon, amit nem értek. Miért olcsóbb tíz fillérrel egy pohár gyógyvíz a Lukács-fürdő előcsarnokában, mint az Erzsébet-forrásnál?

K. A.

Hogyan jön ki a családom abból a pénzből, amit hazaadok?

M. Gy.

Néhány jó cselekedetemet.

P. L.

Hogyan tudják eltalálni minden lottóhúzásnál, hogy melyik az az öt szám, amellyel én nem játszom?

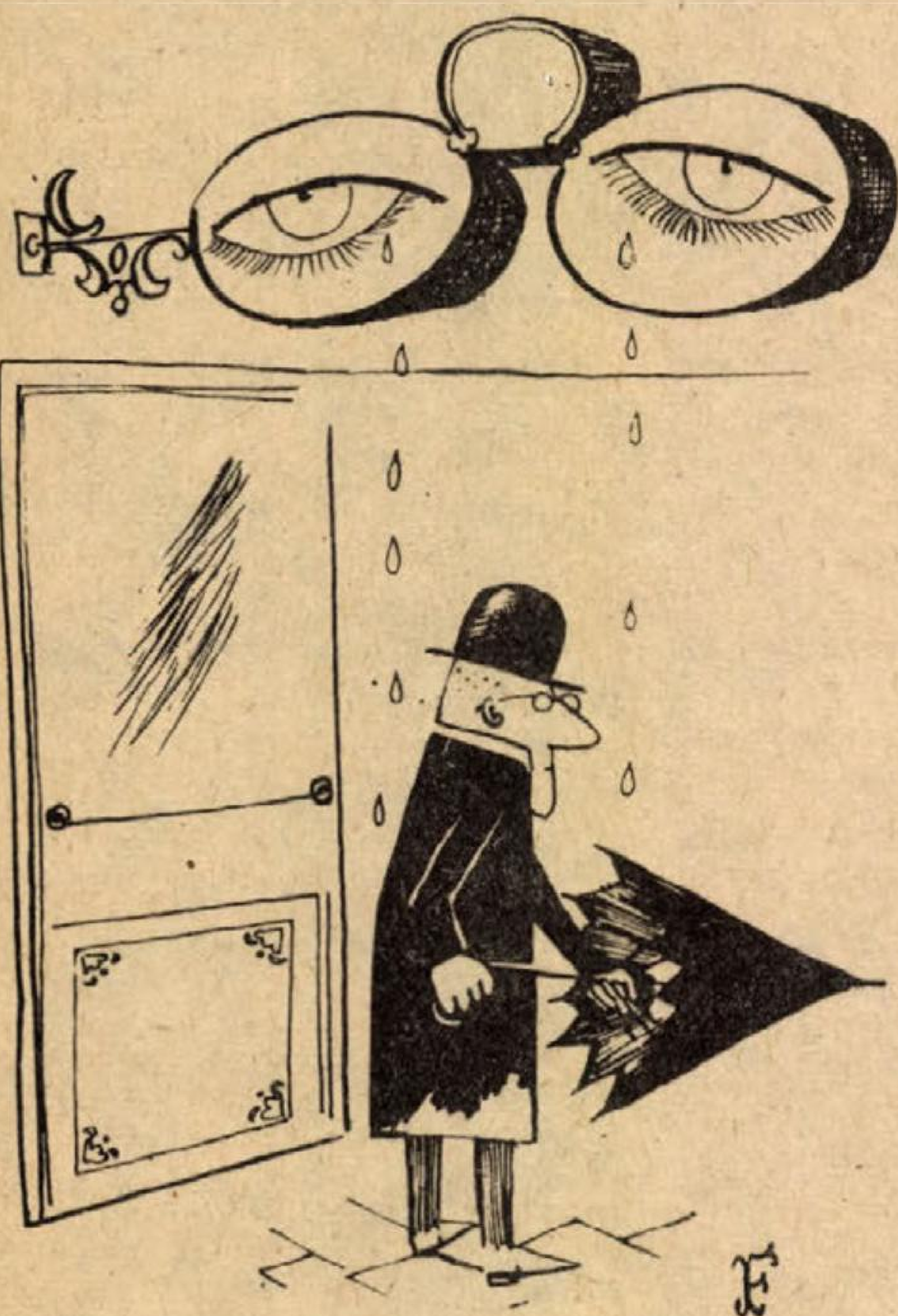
R. B.

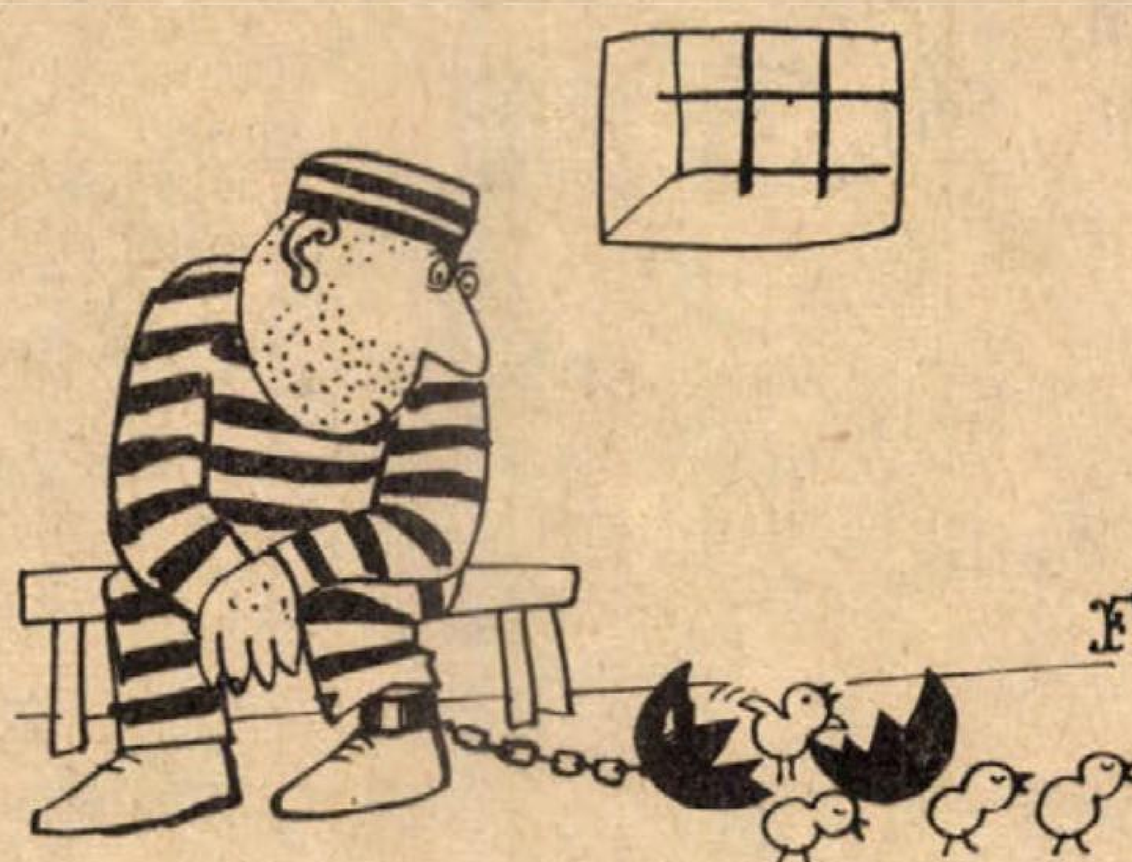
Szeretném megérteni, hogy miért van mindenre magyarázat?

S. P.

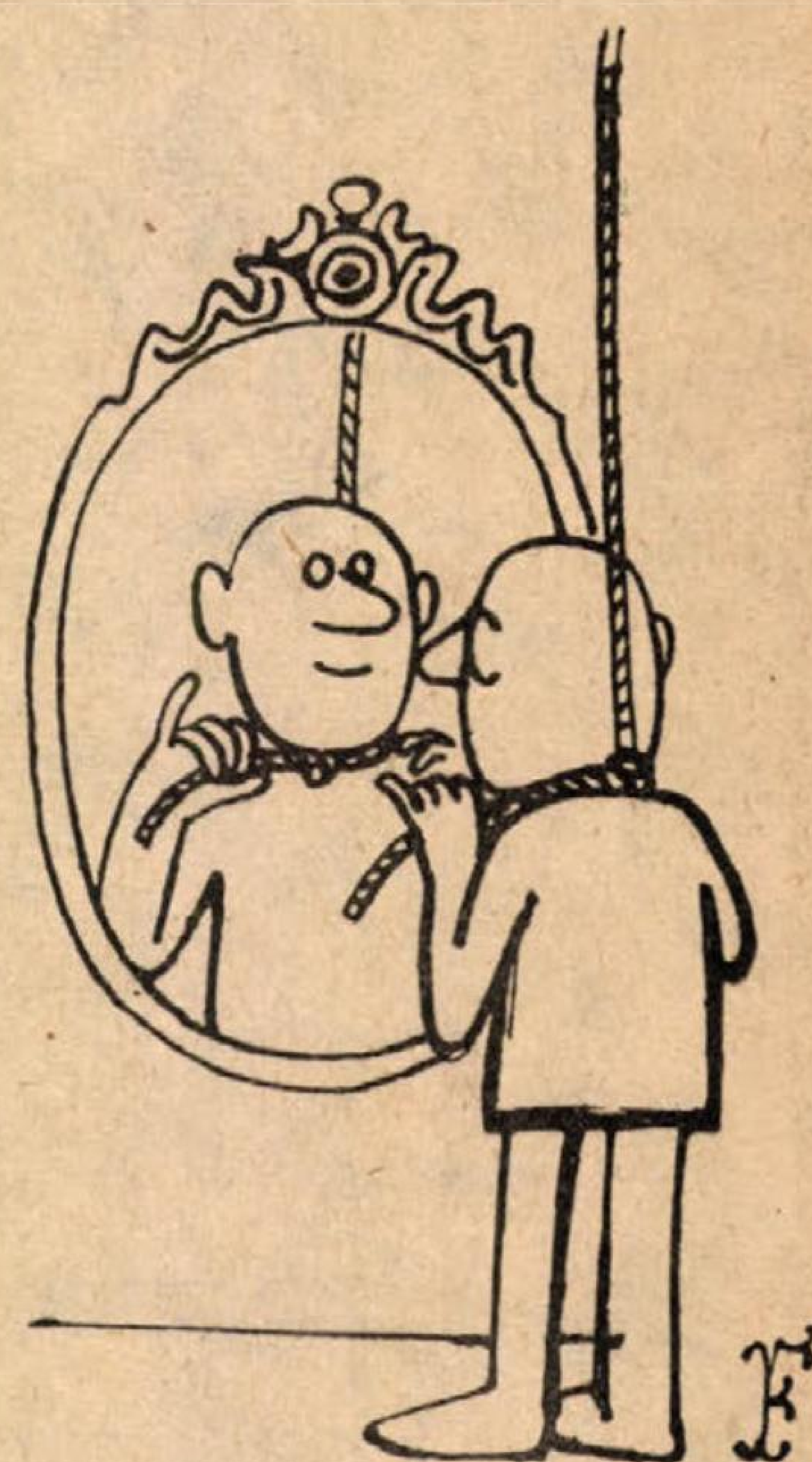
Szeretném megérteni az abszurd drámákat, de már azzal is beérném, ha azt megérteném, hogy mért nem értem meg őket.

(t)

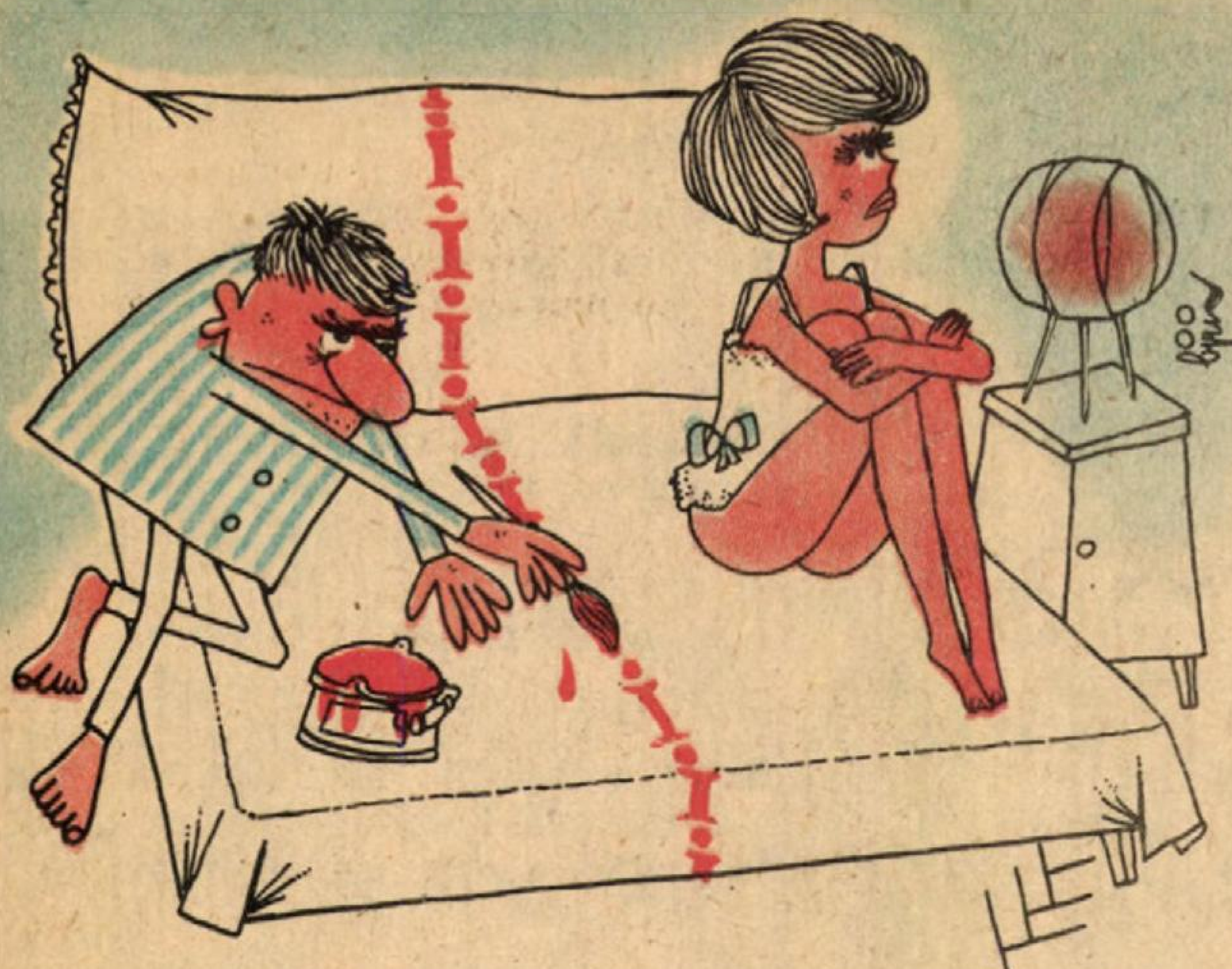

Jerzy Flisak rajzai (Varsó)

Haragban

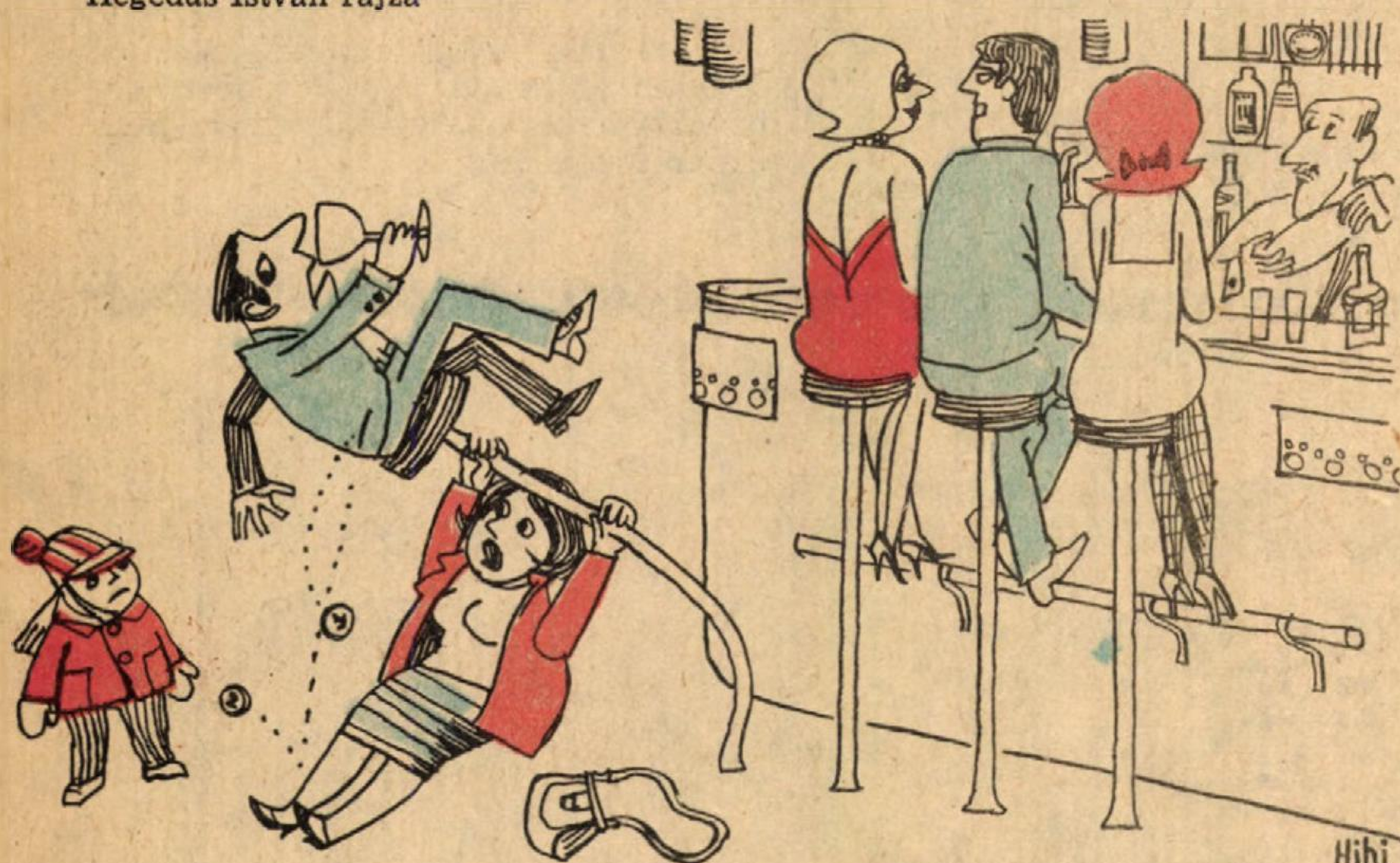
Hegedüs István rajza

Reprezentatív üzlet

– Piha, egy közönséges vevő! . . .

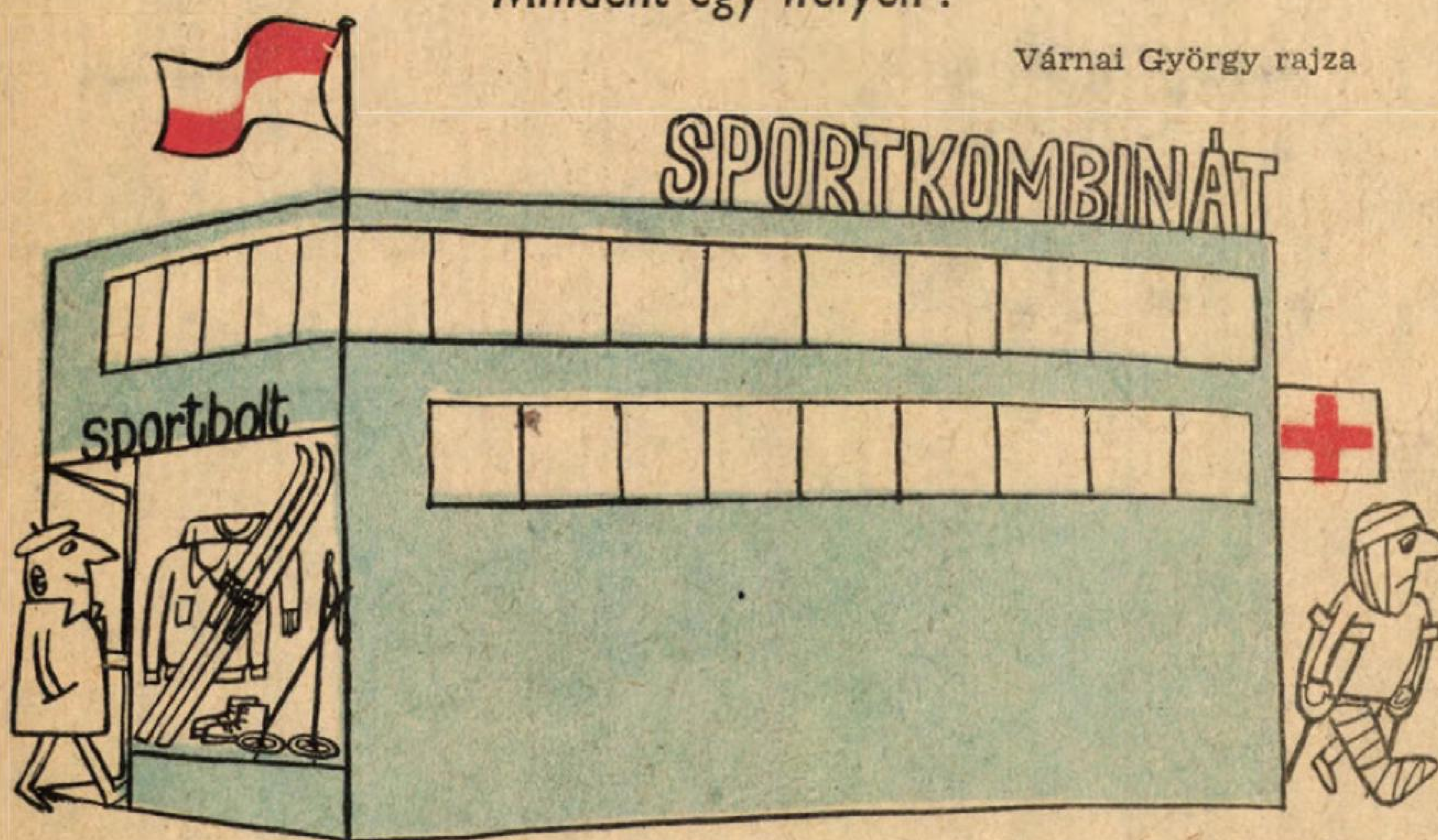
Lázadó feleség

– Megint nem adtál haza egy vasat sem.

Mindent egy helyen!

Várnai György rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ÚJÍTÁSI JAVASLAT

Vegyesipari Ktsz,

Kazincbarcika

Önök jó anyagból készült, ízléses férfipizsamákat hoznak forgalomba, nem is olcsón; egy pesti ingvarrónő alig 30–40 forinttal drágábban készít ugyanilyen ruhadarabot.

Munkaidőpazarlásra kell azonban felhívnom a figyelmüket, és ezzel kapcsolatban nyújtom be újítási javaslatomat.

Önök a kabát három gombját és a nadrágon levő négyet darabonként két-két öltéssel helyezik el a pizsamán. Ez sok.

Minthogy a gombok az első felvételkor úgyis sorra leszakadnak, javaslom, hogy csak egy-egy öltést alkalmazzanak: így sem válnak le hamarabb. Megtakarítanak tehát darabonként hét öltést.

Minthogy azonban a gombok így is, úgy is leszakadnak – még jobb, ha egyáltalán nem varrják fel. Megtakarítás: példányonként tizennégy öltés.

Mellékeljék tehát kis zacskóban a hét gombot!

További időmegtakarítás: ne is varrják össze a kiszabott darabokat, hanem ezeket is árusítsák kis zacskóban, majd összevarrja magának a vásárló, akinek gombokat úgyis kell varrni!

Még további megtakarítás: ki sem kell szabni! Árulják végben az anyagot.

Igaz, hogy ezt végzik a textilárusító boltok. Legnagyobb időmegtakarítás tehát, amellyel minden munkát megspórolnak: szüntessék meg az egész szövetkezetet.

A javaslatomért járó újítási díjat átengedem annak a vezetőjüknek, aki elrendelte vagy tűri az Önök szabadalmazott „kétöltéses-rendszerét".

Üdvözlettel:

E. J.

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100, 142–220 – [illegible] – Kossuth Nyomda, Budapest
Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850
INDEX: 25504